

РІК LXII, Ч. 1

СІЧЕНЬ — 2005 — JANUARY

№ 1, VOL. LXII

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.





НАШЕ ЖИТТЯ

PIK LXII

СІЧЕНЬ

Ч. 1

Виходить раз у місяць
видає

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Неприбуткова організація

Засновник Українського Музею в Нью-Йорку

Головний редактор — Ірена Чабан

Редактор англomовної частини — Тамара Стадниченко

Мовний редактор — Лев Чабан

Редакційна колегія:

Ірина Куровицька (з уряду) — голова Союзу Українок Америки

Марта Богачевська-Хом'як

Любов Волинець

Анна-Галія Горбач

Ася Гумецька

Галина Кирпа

Катерина Немира (з уряду) — пресова реф. Головної Управи США

Марта Тарнавська

Адреса редакції: 203 Second Avenue, New York, NY 10003

Тел./Факс: (212) 982-2889

Річна передплата в США

Для членів США \$ 25.00

Для інших передплатників \$ 30.00

Поодинокое число \$ 3.00

В країнах поза межами США US \$ 40.00

Адміністратор: М. Оріся Яцусь

P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024 Тел./Факс: (732) 441-9377

OUR LIFE

VOL. LXII

JANUARY

№ 1

Published by

UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

Non-profit organization

Founders of The Ukrainian Museum in New York, N.Y.

Editor-in-Chief — Irena Chaban

English Editor — Tamara Stadnychenko

Ukrainian Language consultant — Lev Chaban

Contributing Editors:

Iryna Kurowyckyj — UNWLA Inc. President

Martha Bohachevsky Chomiak

Lubow Wolynets

Anna-Halia Horbach

Assya Humetsky

Halyna Kurpa

Kateryna Nemyra — Press

Marta Tarnawsky

Editorial Office: 203 Second Avenue, New York, NY 10003

Tel./Fax: (212) 982-2889

Annual subscription in the USA for UNWLA members \$ 25.00

Annual subscription in the USA for other subscribers \$ 30.00

Annual subscription in countries other
than USA \$ 40.00 US currency

Single copy \$ 3.00

Business administrator: M. O. Jacus

Tel./Fax: (732) 441-9377

ЗМІСТ

Президент України Віктор Ющенко	1
Лист від Стенфордської Епархії	2
Євген Сверстюк. Тринадцять днів – У Європу	3
Дмитро Павличко. Гімн Помаранчевої Революції	3
Копія листа Мілени Рудницької до Софії Русової та Зінаїди Мірної, Прага	6
Леся Воронина. Кожна пісня як ціле життя	7
Ярема Купчинський. Крути	8
Збережемо "Наше Життя"!	9
XXVII Конвенція США	10
Our Life	
Iryna Kurowyckyj. From the Desk of the President	11
Robert McConnell. Notes from an Election Observer	13
Ihor Magun. Making Sense of Food Nutrition Labels	17
Milestones and Contributions	18
Ірина Куровицька. Новини Головної Управи США	19
Діяльність округ і відділів США	23
Добродійство	33
Нашим дітям	34

На обкладинці: Україна. Київ. Майдан Свободи,
(грудень, 2004 р.).

Просимо всіх дописувачів посилати до редакції тільки оригінали дописів, статей. Згідно з журналістичною практикою, не подається копій, що були поміщені чи переслані до інших видань.

Незамовлених матеріалів редакція не повертає, а також не веде листування з приводу невикористаних матеріалів.

Редакція застерігає за собою право скорочувати матеріали і виправляти мову. Статті, підписані прізвищем чи псевдонімом автора, не завжди відповідають поглядам редакції.

Передруки і переклади матеріалів з "Нашого Життя" дозволені за поданням джерела.

На адресі, поміщеній на журналі, є зазначено, доки заплачена передплата.

Усі редакційні матеріали просимо пересилати на адресу редакції, з поміткою "редакторові".

Кошти вироблення кліше покривають дописувачі.

Дописи просимо писати виразно, через два інтервали, зокрема чітко імена і прізвища поданих осіб.

Редакція приймає за домовленням, тел.: (212) 982-2889.

"OUR LIFE" (USPS 414-660) is published monthly (except August) by Ukrainian National Women's League of America, Inc., 203 Second Avenue, New York, N.Y. 10003 ISSN 0740-0225

Periodicals Postage Paid at New York, NY and at additional mailing offices. (USPS 414-660)

Postmaster: send address changes to

"OUR LIFE", 203 Second Ave., New York, NY 10003

© Copyright 2005 Ukrainian National Women's League of America, Inc.

З друкарні COMPUTOPRINT CORP.
1360 Clifton Ave., #402, Clifton, NJ 07012
Tel.: (973) 574-8800 Fax: (973) 574-8887 e-mail: computopr@aol.com



ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ ВІКТОР ЮЩЕНКО

**МИ З ВАМИ ПОСТАВИЛИ УКРАЇНУ НА ВИСОКЕ МІСЦЕ У СВІТІ.
СВІТ ВИЗНАВ НАШУ КРАЇНУ КЛЮЧОВИМ ЕЛЕМЕНТОМ БЕЗПЕКИ І СТАБІЛЬНОСТІ.
ВІН ДИВИТЬСЯ НА НАС ІНШИМИ ОЧИМА.
ЖОДНА ДЕРЖАВА НЕ БУДЕ ВЖЕ ДИКТУВАТИ НАМ СВОЇ УМОВИ.
УКРАЇНА ВЖЕ НЕ ПЕРИФЕРІЯ,
ВОНА ВІДКРИВАЄ ІСТОРІЮ ЄВРОПИ В ТРЕТЬОМУ ТИСЯЧОЛІТТІ.
СЛАВА КОЖНОМУ З ВАС!
СЛАВА УКРАЇНІ!
ГОСПОДУ БОГУ СЛАВА!**

З ВИСТУПУ ВІКТОРА ЮЩЕНКА НА МАЙДАНІ.



*Вітаємо новообраного Президента України Віктора Ющенка!
Бажаємо Вам, вельмишановний і дорогий пане Президенте,
успішних звершень на благо Українського народу,
насаги до праці, щастя в родині та міцного здоров'я!*

Провід і членство Союзу Українок Америки



28-го грудня 2004

Ірена Чабан
Редактор
НАШЕ ЖИТТЯ
203 Second Avenue
New York New York 10003

Слава Ісусу Христу!

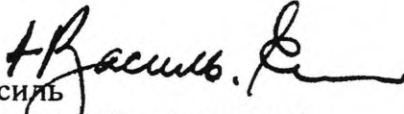
Шановна пані Редактор!

Залучую обіцяний чек на \$1,000 як даток на журнал "Наше Життя", та прошу депонувати його якнайскорше.

Молюсь, щоб Всевишній дарував здоров'я та завзяття надаліше видавати цей цікавий і потрібний журнал для українського жіноцтва.

З побажанням веселих і щасливих Свят Різдва Христового, та обильних Божих ласк у Новому Році,

Остаюсь відданий в Христі Господі,


Василь
Єпископ Стемфордський

зал

ТРИНАДЦЯТЬ ДНІВ – У ЄВРОПУ

Ті 13 днів помаранчевої революції в Україні нас наблизили до Європейської спільноти більше, ніж 13 років удаваної незалежності.

За 13 років Європа не відкрила для себе обличчя України. Вона була представлена безликим, безнаціональним і бездуховним постсовєтським лідером, нікому не цікавим. Починаючи від Чорнобильської катастрофи, звідси надходили вісті про нашу бідність та безперервні нещастя, з чого складалося на Заході враження, що “у них нема царя в голові”...

Бо справді, як у межах психологічної норми пояснити:

відсутність національної гідності у лідера нації

щорічну зміну уряду

відсутність свого національного інформаційного простору

формальну відсутність цензури, а фактично тотально забезпечені стандарти фальшивої інформації нехтування культурою і мовою народу недіючі закони

абсолютне зубожіння народу, гнаного у найми до сусідів

То як можна поважати таку державу, представлену президентом, слово якого нічого не значить. Воно змінюється за вітром.

Друзі України хотіли змінити думку Заходу про Україну, протиставити народ і владу. Показати, що влада вбиває чесних журналістів і веде таємні змови, про що свідчить касета...

Проте західня демократія не може цього сприйняти. Їй зрозумілі вимоги до влади, виступи проти влади, зміна влади, але не зрозумілі протистояння і одночасно співжиття.

Словом, на Заході нація, держава і влада – це синоніми. Тому безликість, невизначенність і неправдомовність президента Кучми падала чорною тінню на українську націю. А він підкріплював цей стереотип заявами, що касета дискредитує Україну. Не його, а Україну.

І Європа негативно та й неохоче реагувала на ім'я Україна, представлене негідним президентом, мільйонами нелегальних заробітчан і тихими голосами адвокатів.

Славні імена українських спортсменів і співаків не могли змінити стереотипу.

Жовтневі вибори в Україні привернули до себе увагу європейських політиків підозрілою масою імен кандидатів на Президента, за чим вгадувалась нечиста гра.

Кандидат від влади привертав особливу увагу своїм кримінальним минулим і кримінальними методами використання адмінресурсу.

Але чого можна було чекати від держави, яку очолює Кучма?

Про те, що народ за Віктора Ющенка, світ знав уже багато років. Але що з того, коли влада з тим не рахується. Світ цікавиться лише тими, хто бореться за волю.

21 листопада 2004 року Україна прокинулася в свято архистратига Божого Михаїла, начальника усіх небесних сил.

У день другого вирішального туру голосування Україна молилася, як у Шевченка:

ГІМН

ПОМАРАНЧЕВОЇ РЕВОЛЮЦІЇ

Ми тут зійшлись на повеління Бога
Звершити суд над владою нікчем,
І доки не засяє перемога,
З гранітного майдану не підем.

Україна – рідна наша мати.
Силу нам дає пророк Тарас.
Нас багато, нас не подолати,
На рабів не обернути нас!

Ми стоїмо на берегах Славути,
На просторі – від Сяну аж по Дон.
На всі материки наш голос чути,
Мов Господом прочитаний закон.

Благословляють подвиг наш народи,
І дивиться планета, як сльоза,
На помаранчеву зорю свободи,
Що з наших рук зійшла на небеса.

Дмитро ПАВЛИЧКО

27 листопада 2004 р.

Молились щиро козаки,
Як діти, щиро.

А на землі в цей день активізувалось кримінальне воїнство – “за свого президента”. Донецький клан кинув на свою перемогу величезні ресурси і пустив у хід усе, що мав...

Це не було ні для кого несподіванкою, а проте з’явився жах безодні...

Студентство давно об’єдналось під гаслом “Пора” і вже включилося в боротьбу проти авантюризму влади. Біля Києво-Могилянської академії були розкинуті намети. Молодь у відповідь на фальсифікацію виборів готувалася виходити на вулиці і скористатися своїм конституційним правом страйкувати.

І тут настав момент відстоювати правду, захищати свій голос, своє право вибору. Здавалося, сам Бог підтримав таку правдиву мету і послав Україні такого лідера, ім’я якого стає чистим прапором боротьби за волю.

І ось на Майдані Незалежності 22 листопада стає чудо великого з’явлення народу. Такого Київ не пам’ятає. Майдан стає осередком найбільшого повстання проти злих сил, які мучили український народ щораз тяжче. І тут, нарешті, урвався терпець. Біля одного з численних наметів цілого наметового містечка, що розкинулося на Хрещатику, на щиті написали цитату з Шевченка:

Дома осталися діти та собаки.

Жінки навіть з рогачами

Пішли в гайдамаки.

Звичайно, зі східних регіонів України не так густо повстали. Але студентська молодь піднялася, за нею – шкільна молодь, і навіть малі діти навчилися скандувати:

Разом нас багато –

Нас не подолати

Характерно, що цей рух під гаслом “Свободу не спинити” охопив передусім молодь. Прокинулася та молодь, на яку було стільки нарікань, що вона байдужа, непатріотична, пасивна.

Виходить, прийшла пора прокинутись до живого діла, і вона заспівала на повен голос

Зараз чи ніколи –

Тільки тепер!

Діти написали на щиті

Кучмоїдів за грати!

Хамуковичі геть!

Нам 14 років!

Брехня не пройде!

Видно, давно бродило в молодих душах те невдоволення рабським духом лукавства, підкупу і беззаконня. Давно їх гнітила олжа телеканалів, аморальність подвійних стандартів, гнилизна „жовтої преси”. Не може цього прийняти молода душа.

І ось Майдан зацвітає знаменами, як Січ Запорізька. Стрічки помаранчеві зближують і споріднюють незнайомих. Обличчя старших молодіють, молодь сміється, і Майдан перетворюється на веселий карнавал.

Мабуть, ніколи Київ не чув такого імені, яке скандували б на всіх вулицях, в метро, на вокзалах: Ю – ЩЕН – КО. Проїжджі авта відгукуються трьома гудками.

“Та це ж культ особи!” – заволали з адміністрації Кучми. Але Майдан сміється, як сміявся, мабуть, при виборі кошового на Січі. Такого “культу” не страшно, коли він постійно серед народу і вже охрещений народним Президентом.

Це вже багато років помічено, що народ любить Ющенка і вірить, що той не продасть і не буде обманювати.

Якщо поставити питання про лагідну тональність і миролюбність Майдану, його політичну культуру і готовність прийняти і пригостити всіх, навіть недругів, – те, що найбільш дивує і зачаровує іноземців, часто насторожених, – то напрошуються різні пояснення.

На Майдані з’явилась ніби нова українська нація, раніш незнайома.

Тон Майданові задає, без сумніву, національний лідер своєю культурою.

Завдяки роботі 5-го телеканалу кроки українського народу до Європи бачить весь світ. Несподівано для себе світ відкриває, що в кучмівській державі живе народ, у якого таке саме обличчя і ті самі європейські демократичні цінності.

Хто ж їх приховував досі?

Починаєш думати: якби цей п'ятий телеканал працював у XVII столітті. Якби він передавав на весь світ “золотий гомін” Софійської площі у 1917 році... Якби він хоч на один день завітав до лісових регіонів, де розміщувалось УПА часів німецької окупації, – він передав би схожі картини.

Під час великих духовних пробуджень народ змінюється до невпізнання. В ньому виявляється і традиційна християнська етика, і щедрість, і небачена раніше солідарність, і відвага. І серед непримітних людей починають височіти постаті, готові на самопожертву задля громади. Постаті організаторів, умільців, дотепників і патріотів-альтруїстів, дивних посеред вчорашньої юрби, покритої шкаралушею практицизму і корисливості, де кожен – лише для себе.

А все це розкріпачення йде під повівом вітру Свободи, під вітром надії. Згадаймо Шевченкових “Гайдамаків”:

Ярема гнувся, бо не знав,
Не знав, сіромаха, що виресли крила,
Що неба дістане, коли полетить.

Тільки мало того, що телеекран увічніює. Суть у тому, щоб увічнити мить духовного пробудження і оновлення в собі. Щоб не повертатися до попереднього стану, де знов кожен сам по собі, і усі знов розмовляють чужою мовою і танцюють під чужу дудку.

Учасники помаранчевої революції, що розкинулась “геть на просторі майдану” (Леся Українка) по всій Україні, настільки змінили моральний клімат і дух “Свободи не спинити”, що з’являється певність: повернення назад нема. Сторінка минулого перегорнута.

Перед Україною гряде новий етап очищення від старої скверни і відкриття себе самої.
Вітаю тебе, Україно, на світовій сцені історії!



Київ. Майдан Свободи.

Фото І. Чабан



СТОРІНКИ АРХІВУ СУА

КОПІЯ ЛИСТА МІЛЕНИ РУДНИЦЬКОЇ ДО СОФІЇ РУСОВОЇ ТА ЗІНАЇДИ МІРНОЇ, ПРАГА

Удар впав на нас зовсім несподівано. Хоч останніми часами діялися у нас загалом несамовиті речі: такої хвилі репресій Галичина ще не переживала. В п'ятницю 6 ц.м. о год. 6 вечера мені доручили документ з повідомленням про рішення влади. Того самого дня і о тій самій годині поліція розв'язала всі філії і кружки Союзу Українок. Скрізь відбулися ревізії, опечатання домівок, конфіскації грошей. У Львові переведено не тільки в домівці СУ, але і в мене і у пані Шепаровичевої та й у інших членів Товариства. Все це тривало від год. 6 у п'ятницю до год. 4 пополудні в суботу. Домівка СУ сплюндрована дощенту: вивезли усі акти, всі папери, матеріали, архів; домівку опісля опечатали. Мотивація рішення влади з правничого боку страшенно слаба: співпраця з іншими національними установами (що виразно є у нашому статуті), видвиання справи бл.п. Ольги Бесарабової в р. 1924-1925 (!) на терені міжнародної бази; деякі статті в „Жінці”; приступлення часописів СУ до пресового порозуміння; негативне відношення до авторів нормалізаційної політики і т.п.

Прислугує мені ще право відклику до вищої інстанції, але не маю надії на позитивне його вирішення. Спосіб переведення ревізії промовляє за тим, що це є не тільки залякати нас, щоб ми стали децю „смирніші”, але повна ліквідація товариства.

Так, отже, одним розчерком пера знищили наш союз, нашу працю, нашу гордість, нашу надію. Що це значить для мене, не потрібно Вам казати. 17 літ мого життя, безнастанних зусиль, все моє щастя. Почуваю, як на похороні дуже близької, дуже дорогої людини. Але хоч мені страшенно боляче, не падаю на дусі. Не піддаюся, бо знаю, що ця довголітня праця СУА не піде на марно, що український жіночий рух сьогодні – це така могутня стихія, якої не знищать ніякі перешкоди. Він найде собі, він мусить собі найти такі чи інші нові організаційні форми. Він мусить жити.

Ще навіть не було часу очунятися і подумати, що робити далі. Коли б були гроші, справа була б багато легша. Маємо з Шепаровичевою зобов'язання за Союзом Українок на грубі тисячі; не можу допустити, щоби вона потерпіла. Всі наші молоді працюючі, що працювали при Централі, при філіях, лишаються незабезпеченими. Від 15 ц.м. 14 нових молодих організаторок мало розпочати працю при філіях; треба би конче зачати видавати новий часопис під іншою фірмою, але й на це потрібні гроші.

Прошу Вас обох дуже, повідомити про розв'язання Союзу Українок всіх наших друзів. Я не маю змоги писати хоч би тому, що не маю потрібних адрес; все нам забрали і в мене дома теж нема. Взяли, очевидно, теж картотеку передплатниць „Жінки” і „Українки”. Повідоміть, будь ласка, Америку, Канаду, Німеччину та Ваші емігрантські організації.

Не знаю, чи можна би дістати з Америки якісь гроші і то негайно. Американське жіноцтво жертвує щорічно тисячі доларів, але на інші Товариства; не знає, не цікавилось нашою роботою. Але, може, в такий момент вони схотять нам допомогти. Може, зрозуміють тепер, котру організацію наші противники вважають для себе найбільш грізною...

Вже навіть не могли ми зробити експедицію останнього числа „Жінки” 8.I.V. До того надрукували 10.000 примірників популярної брошурки про княгиню Ольгу, все загинуло. Машинка до писання, обстановка домівки і т.ін. В мене дома теж ще після труску страшний нелад. Тож вибачте цей папір і цілий лист. Моя домашня адреса: Над Яром, ч.7. Прошу повідомити всіх, кому будете писати, що адресувати мені треба на мою домашню адресу на імя Івана Лисяка (мого сина).

Львів, 9.V.1938.

З оригіналом узгіднила, переписала на машинці – З. Мірна (Прага).

КОЖНА ПІСНЯ ЯК ЦІЛЕ ЖИТТЯ

На початку сімдесятих, коли в Україні будь-яке живе слово просіювалося кризь густе цензурне сито, пісні Наталки Бучель увірвалися в наше життя як щось цілком нове, самобутне й безпосереднє. Магнітофонні записи мандрували по домівках української інтелігенції, і її дивовижно щира манера виконання, започаткувала цілком новий етап у сучасному українському мистецтві – співану поезію Наталки Бучель.



Наталка Бучель

Наталка народилася в Києві, та все її дитинство було пов'язане з Карпатами, рідною землею її мами. Тож вогнисті коломийки, шалена круговерть аркану й звуки трембіти були для неї такими ж органічними, як ніжні ліричні пісні Наддніпряниці. Народна музика стала частиною її життя.

Співати Наталка почала тоді, коли ще не вмiла добре розмовляти. Мелодії склалися самі собою, і вона тихенько мугикала їх, граючись з ляльками чи блукаючи гірськими луками. Але ще в дитинстві дівчинка зрозуміла, що в усьому хоче досягти довершеності.

Тепер, маючи кілька десятків авторських програм, ставши лавреатом багатьох всеукраїнських та міжнародних конкурсів, Наталка Бучель так само, як і в дитинстві, наполегливо працює над кожною нотою. І найбільшою відзнакою в її вустах є слово „професіонал”. Бо те, чого співачка абсолютно не сприймає, – це напівмистецтво, примітивність, аматорство, яке спотворює смаки слухачів і принижує нашу культуру.

Я спостерігала за Наталкою Бучель під час виступу у Спільці письменників у Львові у жовтні 2000 року. То був вечір, де зібралися учасники

молодіжного фестивалю “Культреванш”. Організатори того фестивалю чи то забули про афіші, чи то переплутали дні виступів. У кожному разі, невеличка зала Спільки письменників була напівпорожня. І молоді співаки й поети – учасники “Культреваншу” розгубилися, якось згасли, і виступи їхні були такі ж кволі й нецікаві.

Та коли на сцену вийшла Наталка Бучель з гітарою, я відчула, як притемнена зала насичується доброю, світлою енергією. І зазвучали перші гітарні акорди. Наталка заспівала пісні на вірші Ліни Костенко. А потім свою улюблену пісню на слова Світлани Короненко, пронизливо-печально, сповнену туги за втраченим коханням:

*Як белла Донна, як донна Анна,
прозора Панна
проступить вогкість кризь скло вінчальне
і скло мовчальне,
і дощ навскісний і незвичайний
проплаче: “Панно!”,
і всевидючий небесний янгол
озветься: “Анно!..”
О, я не Анна! Цієї жінки давно немає,
торік померла чи позаторік, така печальна,
і тільки пучки небесно танули й звучали:
о донно Анно, о донно Анно, такі печалі!*

А тоді Наталка виконала весільну гуцульську пісню, а згодом – дотепні грайливі дитячі пісеньки на вірші Романа Скиби.

Я стала свідком якогось магічного дійства. Раптом до залі потяглися слухачі. У той дощовий осінній вечір, коли на вулиці ледь блимали тьмяні ліхтарі і було так незатишно й холодно,

Наталка вичарувала Свято. Усі, хто сидів на тому концерті, відчували подих справжнього мистецтва.

А коли після концерту втомлена й щаслива співачка поверталася до готелю, я почула від неї слова, що здається і є суттю всієї її творчості: “Кожна моя пісня – то ціле життя”.

Можливо, з того вогкого львівського вечора я й зацікавилася Наталкою Бучель як непересічною, самобутньою особистістю. І відкрила її для себе не лише як виконавицю пісень на слова талановитих українських поетів, як блискучого інтерпретатора народних обрядових дійств (за моновиставу “Українське весілля” Н. Бучель отримала гран-прі на фестивалі театрального мистецтва “Київська пектораль”, 2002 р.), а познайомила з нею як з популяризатором еспанських та латино-американських пісень, автором пісень на слова Гарсії Лорки.

При тому, що живе вона у шаленому ритмі, Наталя встигає писати й дивовижні пригодницько-фантастичні історії, сповнені романтики, світла й любови. 2001 р. вийшла друком її повість “За довгою горою”. Світ літературних образів Наталки Бучель загадковий і чарівний. Дія її повісти відбувається на двох паралельних рівнях. Один світ – це реальний світ нашого сьогодення, з усіма його проблемами, компромісами й втратами. А другий – прекрасний світ античних героїв, казкових істот та чистої й жертвовної любови. Світ, де живуть досконалі істоти – напівлюди, напівконі – фантастичні кентаври. Цей світ зберіг цілісність почуттів і думок.

А ще Наталка Бучель малює картини, де зображує фантастичні образи своїх літературних творів і... вивчає мистецтво східного двобою.

Вона захоплюється прадавніми дохристиянськими звичаями, збирає по селах автентичні народні пісні, глибоко розуміється на християнських церковних обрядах.

Коли я дивлюся на цю тендітну жінку з карими променистими очима, то щоразу дивуюся – скільки ж у неї різних талантів! Хто вона? Співачка з широким діапазоном голосу й безпо-

КРУТИ

Коли змагалися ранені дні
З тяжким питанням бути чи не бути,
Тоді упали пристрасні вогні
На Крути.

Ішли ряди хоробрих юнаків,
Лиш кріс в руках – у серцю жар
любови!
Ми зломимо проклін тяжких віків,
Окови.

Із шумом впав грізний залізний град,
Хитнулися борців прорідлі лави!
Ніхто із нас не вернеться назад!
До слави!

І втихло все, лиш в білому снігу
Посіяв хтось дивні червоні квіти,
І вихор знов почав в мертв'їм степу
Шаріти...

Червоним цвітом сплачено ціну
За відповідь питання – Бути!
Горить безсмертя зоряна луна
Крізь Крути!

Ярема КУПЧИНСЬКИЙ

милковим музичним смаком? А може талановита письменниця? Чи дбайлива мати трьох дітей і турботлива бабуся двох онуків? Чи зосереджена спортсменка у східньому кімоно? А чи господиня великого двоповерхового будинку на околиці Києва, в якому мешкає вся її велика дружня родина?

На світанку до вікна її спальні підходить улюблена кізонька Білочка, стає на задні ноги і делікатно стукає ратичкою у шибку. І кожен ранок цієї фантастичної жінки-артистки з натрудженими руками починається з української пісні. Адже Наталя переконана, що пісня – це і справжнє життя.



ЗБЕРЕЖЕМО „НАШЕ ЖИТТЯ”!



**Вшановуючи світлу пам'ять моїх Батьків
д-ра Степана і Володимири Ріпецьких,
складаю 1,000 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”.**

**Вітаю „Наше Життя” з величним святом!
Видавцям журналу бажаю дальших творчих успіхів
у благородній праці.**

Яра Ріпецька-Гельбіг.



*Вельмишановна пані Ірина Куровицька, голова Союзу Українок Америки.
Вельмишановна пані Ірена Чабан, головний редактор журналу „Наше Життя”.*

Шановні та дорогі пані голово і пані редактор!

*З нагоди 60-ліття журналу „Наше Життя” шлю Вам сердечні тратуляції за пророблену працю
шістьох десятиліть: кількох генерацій голів СУА та редакторів журналу.*

Із зацікавленням читаю його як передплатниця вже майже 50 років!

*Дивилася на нього різними очима: як молода дружина, потім мама, далі як членка жіночої
організації ЛУКЖК і врешті як голова СФУЖО. Завжди знаходила щось цікавого, щось нового
навчилася. З подивом слідкую за працею редакторок, які несуть і далі передають смолоскип
національної ідентичності, нашої старинної культури, нашого обряду, знайомлять нас з визначними
постатями минулого та сучасного, з багатогранною працею СУА і його відділів, та багато іншого.*

*Ваше рідне слово входить не тільки в найдальші куточки Америки, але знаходить зацікавлених
читачок і в других країнах, а тепер і в Україні.*

*Несіть же той смолоскип і далі, в майбутнє, а я бажаю Вам успіхів і Многая, Многая літа
”Нашому Життю”!*

Оксана Соколик, Почесна членка СУА.



1925 – 2005

Союз Українок Америки

Конвенційний Комітет XXVII Конвенції СУА

запрошує Вас прийти на

XXVII Конвенцію СУА

присвячену

80-літтю заснування СУА

яка відбудеться

27 – 30 травня 2005 року

в

Albany Marriott

189 Wolf Road • Albany, NY 12205

***П'ятниця, 27 травня – передконвенційна програма
“Жінки українського походження в засобах масової інформації”***

Запрошуємо українську громаду взяти участь у нарадах, полуденках і бенкетах XXVII Конвенції СУА із цікавими мистецькими програмами та врученням молодим жінкам українського походження нагород за видатні професійні досягнення (Young Ukrainian Women Achievement Awards).

Із звітів, доповідей і цікавих семінарів можна довідатися про великий вклад праці СУА на користь української громади США, допомоги потребуючим в Україні та українцям по цілому світі. В програмі – оглядини Столиці Штату Нью-Йорку.

Олбані Меріот – дуже зручний готель для Вашої прийомної подорожі.

Від міжнародного летовища Олбані: 1.5 мил. безкоштовний переїзд до готелю.

Від залізничної станції Олбані Amtrak: переїзд буде організований Конвенційним комітетом.

Автомобілем: 2 мил. від New York State Thruway

Якщо Ви вирішите продовжити свій відпочинок, до Вашої уваги – наступні туристичні принади Олбанської Округи:

- *Відомі курортні міста Lake George, Schroon Lake i Saratoga Springs.*
- *Привабливі місця відпочинку в гірському державному парку Adirondack.*
- *Державний Капітол, а також цікавих музеїв столиці Штату Нью-Йорк м. Олбані та його передмістю.*

СЛІДКУЙТЕ ЗА НОВИМИ ПОВІДОМЛЕННЯМИ КОНВЕНЦІЙНОГО КОМІТЕТУ!!!



OUR LIFE

Monthly, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. LXII

JANUARY 2005

Editor: TAMARA STADNYCHENKO

*The UNWLA extends congratulations to Viktor Yushchenko,
President of Ukraine*



*May God protect him and
guide him as he leads Ukraine
to its destiny as a democratic
nation committed to justice,
integrity, and human rights
for all*



From the Desk of the President

*To all who celebrate Christmas with Ukraine,
I wish you joy, health, and prosperity in the coming year!*

Following an election that began with fraud and controversy, the Ukrainian people have chosen a new president, Viktor Yushchenko. The victory for Mr. Yushchenko is a victory for Ukraine and for the world. Awaiting official confirmation of the election results, Mr. Yushchenko addressed supporters of the Orange Revolution, attesting to the significance of this momentous event: "For more than thirteen years Ukraine has been an independent nation. From now on it will be a free nation."

I would like to begin the year by thanking all UNWLA members for their generous contributions to the Emergency Aid to Ukraine Fund. Your donations were used to purchase food, medications, and clothing. Your generous contributions will be fully acknowledged in our magazine in the near future.

To ensure that aid was distributed where it was most needed, I decided that it had to be delivered in person. I was joined on this journey by UNWLA Vice President Sofia Hewryk and *Our Life's* editor-in-chief Irena Chaban. I must note that each of us covered the costs of travel expenses from personal funds and that no portion of the funds donated for aid was used for this purpose.

We were very fortunate to arrive in Kyiv in time to witness the celebratory mood that marked the end of the initial election and the beginning of a new election, which would be regulated by new rules and monitored for



Left to right: NN; UNWLA president Iryna Kurowycky; president of the National Council of Women of Ukraine, Iryna Holubyeva; "Our Life" editor-in-chief, Irena Chaban; and national deputy of Ukraine's Verkhovna Rada, Lila Hryhorovych.

fairness by an international community of observers. On the Maidan, we were able to hear the performances of famous singers and musicians and the speeches of those who were making history. We were moved by the words of diplomats proclaiming their countries' support for Mr. Yushchenko and by the many voices singing the stirring songs that were sung many years ago by the Ukrainian Insurgent Army (UPA) as it battled to free Ukraine from foreign oppression. We joyfully listened to the words of opposition leader Viktor Yushchenko who informed his supporters that the Supreme Court had proclaimed the election in November unconstitutional and had ordered another election to take place on December 26, 2004.

Our experiences in Ukraine were much enhanced by the personal attention of Lila Hryhorovych, national deputy of the Verkhovna Rada and president of Soyuz Ukrainok. Despite her own busy schedule, Ms. Hryhorovych took the time to plan and coordinate a program of events and meetings for us that made our stay joyous and interesting. We all appreciated her efforts on our behalf.

As a member of Ukraine's parliament, Ms. Hryhorovych invited us to a Verkhovna Rada committee session during which deputies celebrated the International Day of Human Rights. Hennadiy Udovenko, president of the 52nd General Assembly at the United Nations in New York, chaired the session. Many areas of concern were brought to the table for discussion, including the nature and causes of human rights violations arising from social and economic issues. Olha Kobec addressed issues of women's rights, such as trafficking of women and family rights. Member of Parliament Lila Hryhorovych spoke about economic factors responsible for most violations of human rights. During this session in the Verkhovna Rada, I was also invited to speak. In my presentation I reported that Ukrainian American women represent several different organizations at the United Nations and are preparing a conference on trafficking of women, which will be presented before the Commission on the Status of Women in March 2005. A summation of the speakers' views was provided N. I. Korpachova, whom I had the privilege of hearing when she spoke at the UN on this topic.

I also had the opportunity to meet with the president of the National Council of Women of Ukraine, Iryna Holubyeva. Ms. Holubyeva told me about her meeting with Anamah Tan, president of the International Council of Women, who recently visited Kyiv to discuss plans for the ICW General Assembly, which is scheduled to be held in Kyiv in 2006. The organization is presently preparing a European Meeting.

On Friday Sofia Hewryk and I left for Luhansk. We initially had some difficulty acquiring train tickets because Viktor Yanukovych was campaigning in the area. This problem was resolved with the assistance of Lila Hryhorovych.

I had a personal interest in the area because I am a member of UNWLA Branch 83, which sends aid in various forms to Luhansk. We arrived in the morning and were welcomed at the station by Regional President of Soyuz Ukrainok Jana Kolesnyk. Though our first glimpse of Luhansk was rather depressing, Ms. Kolesnyk's bright smile and elegant hat soon made us view the city in a different light.

Our first stop was school #52 where we met the director of the school and several teachers. The director briefed us on our program of the day. Our first assignment was to speak to a classroom of students about our organization. In my capacity as UNWLA president, I spoke first. I presented a brief history of the UNWLA and our organization's involvement with the National Council of Women of USA and the International Council of Women. I also explained my role in convincing the National Council of Women of Ukraine to invite the International Coun-

cil of Women to hold its next General Assembly in Kyiv in 2006. Ms. Hewryk spoke about American schools. She described the exams that students have to take to get into colleges and the scores they must get to get into top schools. She also told the students about her personal story as a Ukrainian living in the Diaspora.

After this session, we were invited to a concert that the students had prepared especially for us. At the concert, a parent thanked the UNWLA for “milk and roll program” and presented us with a bouquet of flowers. The performers were wonderful; the songs they sang were newly composed by members of the Orange Revolution. Ms. Hewryk commented on the similarities between the young people in Ukraine and their counterparts throughout the world. After the concert, we visited the school library, a special treat for Ms. Hewryk who has served many years as a librarian. Noticing that the library collection did not include the series of Harry Potter books that have recently been translated into Ukrainian and are very popular with Ukrainian youth, she said she would make arrangements with the publisher to have the books sent to the school library. The UNWLA will fund the purchase of the books.

Our last stop at the school was a luncheon that was very tasty and attractively presented. During our conversations with those attending the luncheon, we were saddened to discover that attendance at this Ukrainian school, which is staffed by qualified and dedicated teachers, is not very high. It is a problem that shows too clearly how decades of russification have had a detrimental effect on Ukraine and its people. Viktor Yanukovich's presence in the area during our brief visit was a coincidence that was neither pleasant nor reassuring.

Later in the day, we were invited to the regional president's home to meet with other members of Soyuz Ukrainok. At the meeting, we learned about the group's charitable work in distributing parcels of needed items to the orphans and the poor in the community. Since Luhansk is afflicted with ecological problems, many children are born with disabilities and the mortality rate among young men is quite high. Other problems abound in the area.

After dinner, we were escorted to the train station and returned to Kyiv where we were once again met by MP Hryhorowych. On Monday, Lila hosted a reception for us at her home and invited several members of the Board of Soyuz Ukrainok. The following morning she made an appointment for us with the mayor of Kyiv, Oleksander Omelchenko. Our meeting was brief, but the Mayor was happy to see us and was enthusiastic about the General Assembly of the International Council of Women, which will be held in Kyiv in 2006. He assured me that everything will go well. Before we parted, Mayor Omelchenko presented each of us with a watch and a book about Kyiv, which he autographed. Following this meeting, Mr. Hryhorowych drove me to the airport.

I would like to end this report with words of thanks to Mr. and Mrs. Hryhorowych for their hospitality and the wonderful agenda that they prepared for our visit to Ukraine. We are also grateful to Mykola Kravec, director of the Ukrainian airline Aerosvit, for his kindness towards us and his professional assistance.

Notes from an Election Observer

by Robert McConnell

Although Ukrainian issues have been a part of my daily life almost since the founding of Rukh (the independence movement, not the political party), I had not been to Ukraine in years. I had never been east of Kyiv. That all changed as a consequence of the presidential revote in December.

Well over a year before the 2004 elections the U.S.-Ukraine Foundation had submitted to the United States Agency for International Development an unsolicited proposal for a campaign and election program the components of which involved a number of Ukraine-wide activities starting a year ago. One component of that comprehensive proposal that eventually was funded was an observer program focusing not only on the days of voting but the presidential campaign as well.

The Foundation's basic idea was simple and straightforward. The validity of an election is not based simply on the behavior of the candidates and the government on election day. The fairness and validity of an election also must be judged by the conduct of the campaign itself—comparative access to the media, tolerance for citizen involvement in campaign activities, availability of facilities and services, and the list goes on.

The Foundation's approach was to have a number of separate and staggered observer teams visit Ukraine during the campaign as well as to observe the voting itself. Another element of the Foundation's approach was to associate with the United States Association of Former Members of Congress and through that Association involve former European parliamen-

tarians. The Foundation's observer teams were to be made up of former elected parliamentarians. Among other things, it was hoped that reports by these delegations made up of former parliamentarians from the United States and Europe would have significant credibility with the governments of their respective countries and the European Union.

By the time the Foundation was pulling together its sixth delegation, the one for the December 26 revote, I knew I had to be a part of the in-country effort. The previous delegations had reported the depth of the manipulation of the campaign laws and the essential unfairness and corruption of both the campaign and, like other international observers groups, the systemic corruption of the earlier votes.

These reports, the influence they had on our government and governments in Europe as well as the extraordinary "Orange Revolution" combined to make it obvious that what was happening in Ukraine was historic and exciting. I did not want to be a bystander, no matter how active.

Despite the date of the revote and all that Christmas with family means, the sixth Foundation delegation included 31 former Members of Congress and former members of the European Parliament. Some were repeaters who had been members of earlier teams and others were traveling to Ukraine for the first time.

Our approach was to leverage our numbers by sending two-person delegations (with drivers and translators) into different oblasts. The Foundation had teams in Sumy, Lviv, Kharkiv, Dnipropetrovsk, Cherkasy, Kirovohrad, Odesa, Kherson, Kyiv and Donetsk. The teams went to their assigned areas on Christmas Eve and used Christmas Day to travel throughout their regions, introducing themselves to election officials and the courts, connecting with other observers in the area, and making sure the local press knew that former United States senators and congressman and European parliamentarians would be moving throughout the area, stopping in unannounced throughout the day at polling stations and courtrooms and would be monitoring the tabulation of votes.

I was part of the two Foundation teams that traveled to Donetsk. Former Senator Joe Tydings (D-MD) and Jose Posada (Spain) were to monitor voting districts in Donetsk itself. Former Congressman Bob McEwen (R-Ohio) and I, with extraordinary support from Marta Pereyma, were to monitor election district 50 of Donetsk Oblast, "former" Prime Minister Yanukovich's hometown Yenakiyevе as well as Kirov's'ke and Zhdanivka.

When we left Kyiv for Donetsk I felt a bit like we were leaving for the "Dark Side." We were travel-

ing to a region where, among other things, the systemic corruption of the earlier voting rounds had resulted in more votes for Mr. Yanukovich than there were registered voters, where voting on November 21 had jumped up by significant and suspicious percentages over the vote counts in the first round. We would be traveling to the region where news continued to be tightly managed even after the Orange Revolution had made perhaps its biggest breakthrough and television channels started reporting more honestly and completely. The channels moving toward balanced and fair reporting suddenly were not part of the "packages" you could get in Donetsk. We would be traveling to a region where Mr. Yanukovich's anti-Americanism had been in high gear.

Setting aside specific political observations for a moment, arrival in Donetsk slapped me with staggering contrasts. Like Kyiv in 1990, passengers' baggage at the Donetsk Airport followed the passengers to the terminal on the equivalent of a farm cart towed by a tractor. At the terminal, passengers went out to the primitive cart to reclaim their possessions. Changes being made rapidly to the west were not apparent in this—the home of Mr. Yanukovich's "economic miracle."

Impressions of Donetsk itself were based on limited sight-seeing. Bob McEwen, Marta and I spent almost all of our time outside the city. But the overwhelming contrast between the city, the apartment houses and general condition of things and Rinat Akhmetov's Donbass Palace hotel presented visions of poverty vs. gross opulence that I have only seen in certain areas of Mexico and a few other impoverished countries.

Oligarch Akhmetov's hotel is without a doubt a legitimate Five Star hotel that can stand comparison to any facility in the world. From the Mercedes 600s parked conspicuously in front, to the powerful smell of fresh roses as you enter the hotel lobby, to the heated marble floors of the bathrooms, the Palace oozes posh. And the young oligarch himself goes in and out with a small platoon of bodyguards who could find an easy home on "The Sopranos."

But, if you turn around at the front door and look out to the city, the disparity of the economic miracle is overwhelming. This is even more so when you travel to Yenakiyevе.

If you wish to take pictures of Yenakiyevе there is no need for color film. Black and white will do. It is a city of shades of grey—a central Soviet-style statue of a steelworker, dirty grey apartments, other dirty grey buildings, and a skyline made up of a dark and massive—truly massive—factory with countless smokestacks belching plumes of dark emissions

framed by mountain-like slag piles from the mines.

As for the people, the evolution of attitudes that has taken place in Kyiv since I first visited—a generally positive, up beat, spring-in-the-step population moving forward—has not found its way to this dreary throwback.

But we were there for the presidential revote. We were not sure what to expect. Christmas Day was our day to announce ourselves, our day to leverage our presence.

In Donetsk and in election district 50 we had the opportunity to talk to people. What they had to say was fascinating.

These are good people, solid people. But they also are people who have not tasted the benefits of a free press, people whose information has been managed, and people whose reference points have been carefully and maliciously controlled. It is difficult to repeat what these people actually believe.

They believe Viktor Yushchenko has made numerous deals with “the Americans,” deals like the one commonly accepted as fact that will allow the United States to dump all of its nuclear and chemical waste into the old mine shafts in Donbass.

They believe that during the time Yushchenko was Prime Minister and striking miners traveled to Kyiv that Yushchenko refused to meet with their delegations, despite ready evidence to the contrary.

They “know” that Yushchenko will force the use of Ukrainian. Language repeatedly came up in conversation. They believe Ukrainian will be forced upon them in ways that will discriminate against and disadvantage both themselves and their children—this despite Yushchenko’s constant representations to the contrary and, it should be added, his entire approach to the language issues.

These good and honorable souls believe that Yanukovych won on November 21 and that Yushchenko’s tactics “to steal” the election away from Yanukovych were planned long before the vote itself. They believe that the Orange Revolution is a fraud, that the people in Independence Square were paid to be there and that they were provided drugs to keep them there.

These beliefs were not shared with us as beliefs; they were told as absolute fact—to those we met there was simply no question about the accuracy.

These are not beliefs that can be changed easily and hearing them widely made it clear that the percentage of votes previously cast in favor of Mr. Yanukovych well might have been accurate. The question then was not the percentage but the number of votes lawfully cast.

It was interesting to me that despite all of the beliefs, especially the anti-American views, we were

graciously received throughout election district 50. On Christmas Day we stopped at the Territorial Elections Commission where the ballots would all be recorded on election night and where the ballots themselves were being distributed to the respective election commissions from throughout the region. The appointed chairman of the territorial commission was Ivan Dmytrovych Zhyvasivs’kvi, a Yushchenko supporter and Deputy in the Rada. He had arrived a day or two early and seemed to have the respect and cooperation of the other commissioners. He played it straight and made it clear he simply wanted the process to be clean and fair.

We visited the local court where election day disputes might be taken and where absentee voting authorization could be granted. The courthouse was the only building we saw that had been painted since independence—at least. And it had been painted an almost phosphorescent pink and orange! I have no illusion about the orange being a political statement but I am surprised it was not painted over between November 21 and December 26. The chief judge told us he had just wanted to clean up the courthouse a bit.

We also met with Ol’ha Bykova and her daughter Tetyana from the Committee of Voters of Ukraine. They were very experienced in the region and its voting history, and advised us on what to watch for and what to expect.

The Christmas Day probes into the region and the conversations familiarized us with both the voting locations and the people. The real action would be the next day.

Bob, Marta and I were in our selected first voting station (actually two stations were housed in the same building) well before the polls opened. We were there for the commission’s preparation and set up of their tables, lists, etc. Critically, there were Yushchenko commissioners as well as Yanukovych commissioners.

The revised election law called for an equal split between commissioners supporting the two candidates but we never found exact parity. Nevertheless, there were Yushchenko supporters despite the distance from what could be called “Yushchenko country.”

More importantly, the commissioners at the various voting places, who visited throughout the day, seemed committed to following the rules. With but a single exception the commissioners seemed to work well together and to respect both the rules and each other. The exception, sadly, was an overzealous and too assertive Yushchenko supporter who served on one commission and upset his fellow Yushchenko colleagues as well as the Yanukovych commissioners.

On the other hand, at several voting stations, including polling station 12 where the absentee ballots

for the area had to be cast, the commissioners had elected a Yushchenko commissioner as chairman. In this case he was Vladyslav Volodymyrovych Hanych-Dudko, a student from Kyiv who had impressed everyone. He had come to Yenakiyev a day or two earlier to introduce himself and he had made a very good impression.

Throughout the day we spent time in a number of voting stations. We followed a mobile ballot box from one polling place and witnessed a voter make her case to the court for an absentee ballot.

As the day unfolded, dealing with mobile balloting was perhaps the point of greatest contention. The issue was not fraud but the desire by the commissioners for both candidates to make sure those qualified to vote had the opportunity to do so.

The changes in the election law cut off a number of serious areas for voting fraud but in their wake it appears a number of people who legitimately needed the mobile ballot opportunity under the Ukrainian system were not eligible for mobile voting. There were some pretty emotional scenes of people with obvious and serious disabilities being assisted to the voting stations by relatives and friends.

Marta and I followed one mobile ballot box to a dingy apartment complex and up six unlit and rough flights of stairs to an apartment where a wheelchair-bound gentleman voted. The apartment was so narrow it was hard to imagine how he maneuvered within his own apartment. And, with a narrow unlit staircase and no elevator, he seemed trapped on the sixth floor. Bob McEwen had a similar experience at the next apartment house.

The conditions of the people are deplorable. I kept thinking, "This is Yanukovich's economic miracle!" That they are motivated to make the effort to vote under these conditions should be seen as an important building block for Ukraine's democratic future.

We got back to voting station 12 before the polls closed and were locked in with the commission to monitor the vote count. The count followed every rule precisely. It was meticulous, double-checked and congenial.

When the count was done we followed the documents and their escorts to the Territorial Election Commission where, in turn, Ivan Dmytrovych Zhyvats'kyi reported the results from polling station 12.

Through the night we watched as the commissions reported their results and had them accepted. In one sense the lopsided results were staggering. As example:

Polling station 41:

Yushchenko 2; Yanukovich 2,612;
spoiled 27; none of the above 19

Polling station 20:

Yushchenko 31; Yanukovich 2,571;
spoiled 12; none of the above 14

Polling station 88:

Yushchenko 18; Yanukovich 1,398;
spoiled 14; none of the above 11

On the other hand, no polling station reported a 100% or more turnout; a huge difference from November 21. The reduction in absentee balloting was almost beyond comprehension.

The bottom line observation—we saw no evidence of systemic irregularities and saw very little to question in a region where huge numbers of questionable absentee votes were cast in November and where total November vote counts exceeded the number of eligible voters.

We returned to Donetsk about 6:30 A.M. on December 27 having come away with a belief that the voting in Territory 50 had been handled professionally and with great effort by the individual commissions to be fair and accurate.

Perhaps we also saw great hope in the way almost every Yushchenko supporter on those commissions had conducted him or herself. The Yanukovich supporters on those commissions saw members of the Orange Revolution from central and western Ukraine who did not have horns, who were respectful of their colleagues and respectful of Yanukovich voters and who sought nothing more than a fair election. It is entirely possible that those few dedicated "revolutionaries" were also early emissaries who began on that day to break down barriers and begin a dialogue that can overcome the intentional divisions that had created for partisan advantage.

Ukraine's road will not be easy nor solutions simple. Huge challenges remain. But I believe that in the end, good people appreciate other good people. Never before have I seen more clearly the cost of a controlled and unfair media. The biggest difference between the people in the different regions of Ukraine was their access to information.

As I write this, Mr. Yanukovich continues his challenge to the election result but he knows the truth. Whatever violations may have been found, there was no systemic fraud. Unlike the announced results of November that brought thousands into the streets and the cold to exercise their rights, these results are an accurate reflection of the will of the people of Ukraine.

Democratic government they have demanded and received. Now Viktor Yushchenko faces huge challenges and the people of Ukraine will need to rise to the occasion. It is their nation; they have claimed it and now must build it. We in the west must be there for them.

Making Sense of Food Nutrition Labels

by Ihor Magun, M.D., F.A.C.P.

Nutrition fact labels can be found everywhere—on boxes of cereals, cookies, soup cans, and even packages of meat. They are an ever-expanding source of educational information on the foods we buy and eat. These labels can help us select appropriate foods and permits us to be more food "savvy." They can help us eat healthy meals and can even contribute to weight loss. The trick is to decipher them properly and use them to our advantage.

Let's start with the serving size. Nutrition labels provide not only portion size but also the number of servings per container. To take advantage of this feature, make sure you focus on both. Frequently, a package that seems to contain a single serving may actually contain two servings. Should you eat double the serving size, the calories and nutrient content is obviously doubled.

Next, look at the calorie content. The total of calories needed per day is determined by an individual's size and level of activity. For example, a 140-pound active woman will typically need 2000 calories daily whereas a 170-pound woman will need 2,500 calories. For men, these values have to be adjusted. Fortunately, many food labels also now carry charts that give approximate calorie levels that you can use as a guideline for your own calorie needs.

The next item listed on the label is about fat. This section of the label is segmented into total fat and saturated fat. Whether you are slim or need to shed a few pounds, it is a good idea to limit your calories from fat. Select foods with fewer than 30% of calories from fat. Especially look for foods with low saturated fat. This is the "bad" fat which contributes to heart disease.

Food labels also show carbohydrate content. Carbohydrates are the basis of our diets and include breads, potatoes, fruits, and vegetables. They provide nutrients and energy. Cutting down on fat allows you to increase carbohydrate intake.

Dietary fiber, also referred to as "roughage," can be found in whole-grain foods, fruits, vegetables,

and beans. These foods are healthy. They help in proper elimination and reduce the risk of some forms of cancer. Soluble fiber is digested. Foods with a high percentage of insoluble fiber, which is not digested, form the bulk of roughage.

Food labels also provide information about proteins, which come from animal (milk, cheese, yogurt, meat) as well as plant sources (beans, peanuts). Protein from animal sources contains fat and cholesterol. This does not mean you should not consume foods with animal protein. It simply means that you should remember that there are options. Protein is found in skim and low-fat dairy products and lean meats. It is also found in poultry and fish that are better for you than red meat.

Vitamin and mineral content on food labels also has excellent educational value. While there is nothing wrong with taking a vitamin pill, vitamins and minerals that come from foods that we eat are best.

Cholesterol content helps us focus on another nutritional fact. Since high cholesterol has been linked to health problems, it is important to limit intake. One thing to remember is that any product that comes from a plant has no cholesterol unless it is part of a meal to which animal products have been added.

Next is the sodium content. High intake can raise blood pressure so the lower the intake the better. We tend to eat high sodium containing foods in the United States because they taste good. But so do a variety of spices that are sodium-free, and these should be considered as a good alternative.

Finally, food labels show the calories per gram and indicate how many calories are present per gram of fat, carbohydrate, and protein. Obviously, the highest calories per gram come from fat, which takes the longest for our bodies to burn off.

Hopefully, this guide will help you crack the code of nutrition labels. There is a lot to look at, but the time you spend looking and the choices you make as an informed consumer will give you a healthful edge. Choosing well will help you stay well!

From the editor. As we enter the New Year, we extend an invitation to UNWLA members and branches to send articles about their activities and accomplishments. Seasonal and holiday stories, poems, letters, and profiles of individuals whose achievements are interesting or inspirational are also welcome. Please forward your articles and photographs to English language editor Tamara Stadnychenko c/o UNWLA headquarters. We ask that all contributors include a telephone number to allow us to acknowledge submissions and verify information.

Milestones and Contributions

In November 2004, **Cecilia Debaylo** celebrated her 100th birthday. A party to mark the occasion was held on November 7, 2004, at St. Andrew's Ukrainian Orthodox Church Hall in South Bound Brook, New Jersey. At the event, Mrs. Debaylo, a member of UNWLA Branch 65 for 52 years, was presented with a gold pin by Honorary President Anna Krawczuk to commemorate her 50 years of service to the UNWLA. She also received a special decree designating her an Honorary Member of the UNWLA. In lieu of birthday gifts, attendees were asked to make contributions to the UNWLA Scholarship Fund. A list of contributors to the fund was forwarded to the editors by Mrs. Debaylo's daughter, Kristina T. Pavlak, who is a member of UNWLA Branch 4. We are pleased to share the names of contributors with our readers.

Mrs. Olha Horodecky	\$50	Mr. and Mrs. Walter Lysak	\$50
Mrs. Natalia Holowinsky	\$25	Ms. Lorraine Bernard	\$25
Mrs. Daria Orichowskyj	\$20	Mr. and Mrs. Joseph Discoll	\$50
Mrs. Oksana Bokalo	\$25	Ms. Maria Cisyk	\$25
Mrs. Luba Siryj	\$40	Mrs. Myroslawa Stojko	\$50
Mrs. Olha Jacyshyn	\$20	Mrs. Doris Borst	\$50
Mrs. Sophie Koltowski	\$25	Mrs. Mary Gerus	\$30
Mrs. Olga Chomut	\$25	Mrs. Joan Mrzyglocki	\$20
Mrs. Irena Starozytnyk	\$25	Mrs. Lewka Petrillo	\$15
Mrs. Stefa Starozytnyk	\$50	Mrs. Irene Rishko	\$25
Mrs. Nadia Rinnyk	\$25	Mrs. Olga Yurechko	\$100
Mrs. Oksana Shandor	\$30	Dr. and Mrs. Steven Gecha	\$100
Mrs. Sophie Lonyszyn	\$50	Mr. and Mrs. Rostyslaw Ratycz	\$50
Mr. and Mrs. Porfir Pankewycz	\$50	Mrs. Olena Bonasewycz	\$45
Mrs. Maria Slobodian	\$20	Mrs. Stefania Lewko	\$50
Dr. Osyp Oryshkevych	\$60	UNWLA Regional Council	\$50
Mr. and Mrs. Walter Lichowid	\$50	Total	\$1,325

The UNWLA also gratefully acknowledges the generous contribution received from Mr. Eugene Serba of Mount Laurel, New Jersey, in memory of his mother **Irene Serba**. Mrs. Serba was a member of UNWLA Branch 54 and passed away on October 28, 2004.

**HAPPY
NEW
YEAR**



Голова СУА Ірина КУРОВИЦЬКА

З Різдвом Христовим і Новим Роком! Бажаю веселих свят і всього добра тим, хто святкує з Україною!

Дорогі!

Україна обрала нового президента, Віктора Ющенка, демократично і прозоро. За словами Віктора Ющенка, зверненими до присутніх на Майдані, “Україна проіснувала понад тринадцять років незалежною державою, а від сьогодні Україна стала вільною”. Бажаємо, щоб ці чудові слова стали дійсністю.

Дякую всім членам Союзу Українок Америки і жертводавцям, які на заклик СУА зложили датки на гуманітарну допомогу – ліки, харчі та одяг для тих, хто був на Майдані. Список жертводавців в скорому часі помістимо на сторінках нашого журналу. Щоб надати допомогу негайно, ми рішила поїхати в Україну та особисто її передати. Делегацію склали Софія Геврик, заступниця голови у справах організаційних, Ірена Чабан, головний редактор журналу “Наше Життя” і голова СУА. Кошти подорожі ми покрили особисто.

Ми були щасливі що саме встигли на офіційне закінчення протестів на Майдані. Ми мали нагоду почути виступ Віктора Ющенка, який повідомив, що Верховний Суд України рішив провести ще одні вибори 26 грудня 2004 р.

Щоб відчутти чудову атмосферу Помаранчевої Революції, яка вирувала на Майдані, треба було бути серед цих чудових людей. Ми мали нагоду послухати виступи політиків, славних артистів України та промову Ющенка, нам хотілося плакати з радості і тішитися. Раділа я, що Всевишній мене нагородив бути свідком цих історичних і небувалих подій. Коли я глянула на море красної української молоді, яка співала разом із славними артистами України в такій дружній і гармонійній атмосфері, сльози лилися, такі події ніхто не міг пережити краще за тих, хто був серед Помаранчевих. Ніхто цих почувань та переживань не може передати – ні преса, ні телебачення, навіть з інтернету не можна мати такого задоволення, як бути особисто серед українського народу. Чи можете собі уявити почуття, коли 500 тисяч людей співає український гімн.



Київ. Майдан Свободи.

У часописі “Дзеркало тижня” від 3 грудня 2004р. стаття Сергія Рахманіна почалася такими словами “ На наших очах народжується історія. Нарешті громадяни країни стають її справжніми творцями”. Які це гарні і глибокі слова!

Мене особисто зворушило, коли молоді українські дипломати на сцені почали співали повстанські пісні, а присутні на майдані за ними. Це було Боже Провидіння, що нас післало в такий час, щоб бути серед цієї Помаранчевої Революції і пережити ці чудові моменти особисто. Коли глянула на погідну, гармонійну юрбу, вірила, що сам Господь є серед них. Україна а особливо українська молодь склала іспит на зрілість перед світом. Помаранчева Революція буде прикладом у історії, як скидати ярмо і будувати вільну й незалежну державу.

За це їм честь і хвала!

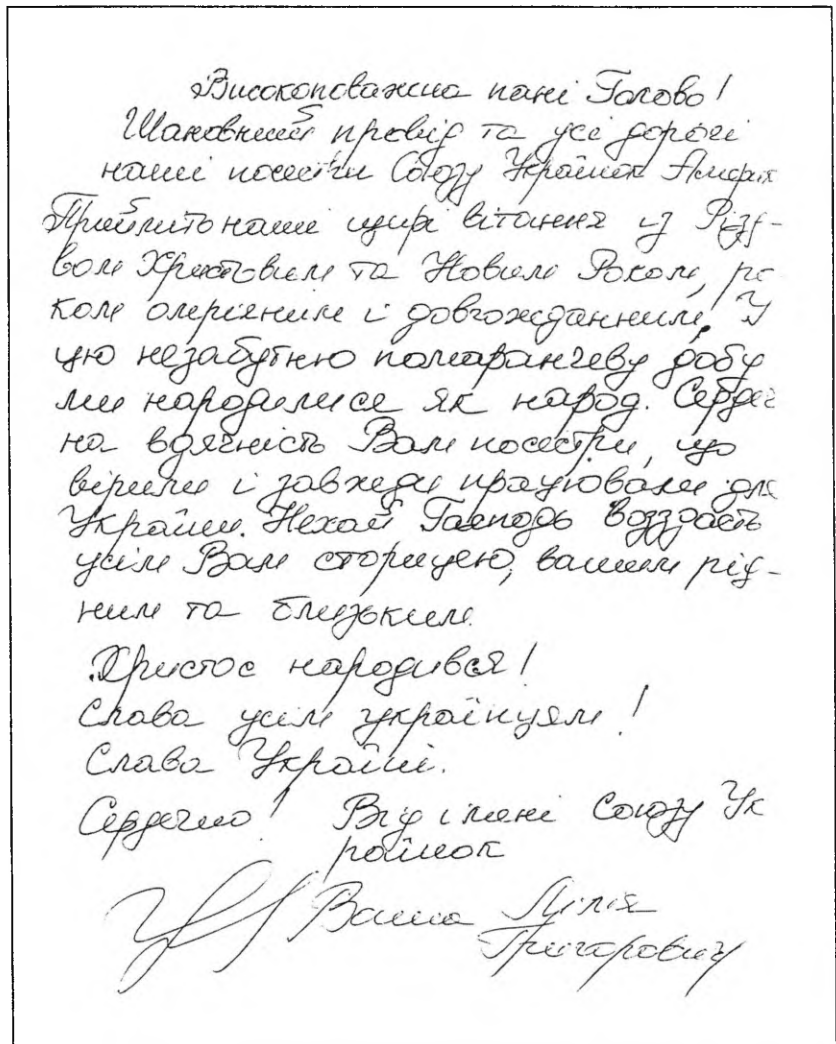
Дякую Народному Депутатові Верховної Ради України і голові Союзу Українок Лілі Григорович за гостинність та цікаву програму, яку приготувала під час нашого перебування.

Ми мали нагоду бути присутні на святкуванні у Верховній Раді України “Міжнародного дня прав людини”, де головував Геннадій Удовенко. Сесія присвятила багато часу справам порушення прав людини. 50 % усіх звернень є порушення громадянських прав, 40 % звернень – порушення соціальних і економічних прав, на самперед прав на працю, отримання винагороди за неї, надання житла, пенсій, порушення прав власності на землю. Ольга Кобець у своєму виступі порушила поважні проблеми, які відносяться до порушення прав жінки, торгівля жінками, право на працю у своїй країні та інші питання, які під цю пору є пекучими для України. Виступили Ліля Григорович та інші, які висловлювали негативи і позитиви до цієї справи. Кінцеві підсумки подала Уповноважена Верховною Радою України у правах людини Н. І. Карпачова.

Від СУА я мала нагоду привітати присутніх та повідомити, що в США українська діаспора дуже турбується справою “Торгівлі жінками” та що під час засідання Комісії Статусу Жінки в ООН, яке відбудеться в березні 2005 р. проведемо конференцію на цю тему.

Мала я нагоду зустрітися з Іриною Голубевою, головою Національної Ради Жінок України, яка зі своєю управою підготовляє Генеральну Асамблею Міжнародної Ради Жінок у 2006 р. в Києві. Вона розказала про зустріч президента Міжнародної Ради Анамаг Тон.

В п'ятницю Софія Геврик і я рішили поїхати до Луганська, куди 83-ій Відділ СУА передає допомогу. Не було легко дістати квитки на



цю подорож, бо наступного дня виступав Віктор Янукович у Луганську і їхали його прихильники та помаранчеві. Тут знова мушу завдячувати Депутатові Верховної Ради Лілі Григорович, яка так вміло дістала нам квитки. Ми виїхали ввечері, а на рано були в Луганську.

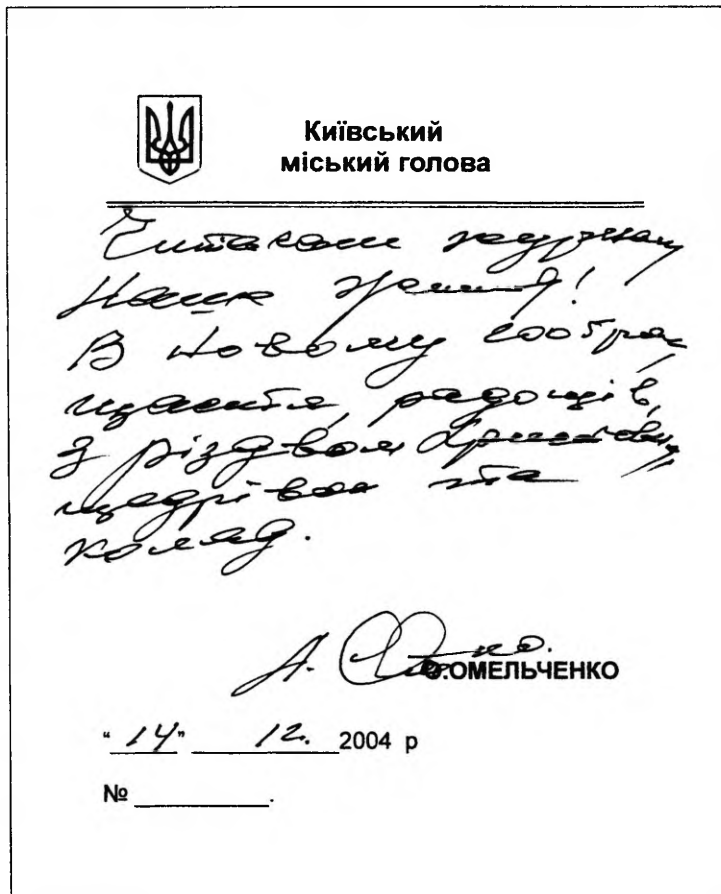
Луганськ – місто сумне, понуре, але шановна пані Колесник з приємною усмішкою в капелюшку зустріла нас з водієм і нам зараз стало і місто привітнішим. Пані Яна Колесник правдива львівянка.

Наша перша зустріч була в школі ч. 52. Директор школи запросив нас до класу, щоб ми розказали дещо про нашу організацію шкільній молоді. Спершу говорила я про історію Союзу Українок Америки і потребу зорганізованню такої організації, наші програми та те, що Національна Рада Жінок України посіла знова своє історичне місце в Міжнародній Раді Жінок. У 2006 р. перший раз в історії організації Міжнародної Ради Жінок відбудеться Генеральна Асамблея Міжнародної Ради Жінок у Києві.

Софія розказала про систему навчання в школах США, про іспити, які студенти складають, щоб дістатися в університети, і які оцінки мусять мати на іспитах, щоб дістатися до добрих шкіл, розказала про своє особисте життя. Опісля ми були запрошені на шкільний концерт, який був приготовлений в останній хвилині, бо ніхто не знав, що ми приїжджаємо, аж у п'ятницю вечір, як ми вже були в дорозі.

Однак виступ молоді був такий чудовий, що тяжко уявити собі, що тільки рано почали приготуватися до нього.

У концерті брали участь діти і молодь. Найбільше нас забавляли співом, піснями, які були скомпоновані під час Помаранчевої Революції. Молодь українська є така сама по цілому світі. Українські діти, хоч вже з другого чи третього покоління, так само виглядають, так само співають, так само забавляються.



Від батьків член Жіночої громади зложила подяку Софії і мені за програму “Молоко і булочка наймолодшим школярам України”, зазначаючи, що допомога є дуже вагома та приносить велику користь. А на закінчення нам вручили квіти.

Після програми ми перейшли до кімнати директора школи з кількома учителями та Іванною Колесник на смачний полуденок. В розмові почули, що тому що це українська школа, немає багато учнів, хоч є кваліфіковані учителі, однак брак учнів творить проблему. Ми мали нагоду відвідати шкільну бібліотеку, як бібліотекар Софія поглянула на книжки і завважила, що немає на полицях перекладу Гері Поттера українською мовою. Вона запропонувала, що в Києві в друкарні замовить цілу серію книжок і друкарня перешле книжки до школи, це буде дарунок від СУА.

Наступна наша зустріч відбулася в домі голови СУ Іванни Колесник, куди прибуло близько 10 членок СУ.

Вони поділилися своїми турботами про хворих дітей, яких на їх терені є багато, бо екологічний стан міста є дуже нездоровий. Розказували, як розділюють пакунки, які приходять від 83-го Відділу СУА з Нью-Йорку, та про особливий одяг, кілька зимових курток, особливо про одну, яку одержав хлопчик і до сьогодні носить і так тішиться, бо це все, що має. Поділилися, як передають сиротам і бідним дітям одяг, забавки та як діти тішаться цукорочками з Америки.

Після гарної і теплої розмови та перекуски ми швидко поспішали до поїзду. На рано ми вже були в Києві і нас знова зустріла Лілія Григорович. Хоч як зайнятий її час однак вона постійно нам допомагає і присвячує особливу увагу.

В понеділок увечері у домі голови СУ відбулося прийняття, на яке прибули Почесна голова Атена Пашко, Ала Дибелюк та інші пані, які мали нагоду запізнати уперше Софію Геврик.

Наступного дня Лілія Григорович домовилася з мером міста Олександром Омельченком про зустріч. Мета цієї зустрічі була поговорити про Генеральну Асамблею Міжнародної Ради Жінок у Києві. Нас мер міста Києва гарно прийняв та подарував нам книжку про Київ і годинник з відзначкою Києва. Так закінчилася наша історична подорож бо від мера пан Григорович мене відвіз на летовище. Ще раз дякую всім, які зробили наше перебування в Україні приємним і незабутнім, особливо пані і пану Григоровичам.

Насамкінець хочу подякувати директорові української авіації „Аеросвіт” Миколі Кравцю за чудове поладження всіх справ, пов'язаних з нашою подорожжю.



Олександр Омельченко вітає читачок журналу „Наше Життя”

Ліворуч Л. Григорович, І. Куровицька, І Чабан.

СВІТОВА ФЕДЕРАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ПРОГОЛОШУЄ

29-ий ЛІТЕРАТУРНИЙ КОНКУРС СФУЖО ім. МАРУСІ БЕК

З нагоди 120-го ювілею Українського Жіночого Руху, СФУЖО пропонує три теми до вибору:

1. Український жіночий рух і його розвиток.
2. Українка в родині, громаді і світі.
3. Українська жінка крізь віки.

Жанр літературного твору: нарис, оповідання, есей, наукове дослідження, п'єса.

Праця повинна бути підписана псевдонімом, додатково в закритому конверті подати стислу довідку про автора: прізвище, вік, адресу та фото. Вік учасниць конкурсу – від 16 років.

Для переможців призначені нагороди:

- I нагорода – 500 дол. (кан.)
- II нагорода – 300 дол. (кан.)
- III нагорода – 200 дол. (кан.)

Рукописи обсягом до 10 сторінок просимо надсилати українською мовою з переліком використаних першоджерел на адресу СФУЖО:

WFUWO Konkurs • 21218 A Bllor St. Suite 206 • Toronto, Oh M6S 1M8 • Canada

Реченець надіслання творів 30 квітня 2005 р.

Запрошуємо всіх бажаючих до участі у конкурсі!

ДІЯЛЬНІСТЬ ОКРУГ І ВІДДІЛІВ СУА

56-ИЙ ВІДДІЛ СУА В НОРТ-ПОРТІ ВІДЗНАЧИВ 60-ЛІТТЯ „НАШОГО ЖИТТЯ”

Одним із важливих досягнень СУА є видання журналу „Наше Життя” упродовж 60 років. Для нас, союзнок 56-го Відділу, є важливим допомогти забезпечити майбутнє нашого журналу і, хоч маємо стовідсоткову передплату журналу, ми свідомі, що потрібно більше фондів для продовження його видання в майбутньому.

Управа Відділу запланувала відзначити 60-ліття „Нашого Життя”, а підготування імпрези очолила пресова референтка Марія Наваринська.

Цей важливий захід, на який ми запросили головного редактора журналу Ірену Чабан, відбувся 20 листопада 2004 р. Заля і сцена української католицької церкви була гарно прибрана завдяки Христі Стецик. Хор нашого Відділу відспівав славень СУА, Таня Сілецька провела молитву СУА. Голова 56-го Відділу Іванна Головата привітала всіх присутніх, а парох католицької церкви о. Северин Ковалишин поблагословив трапезу. Ведучою програми була Марійка Білинська.

Імпрезова референтка нашого Відділу Роксоляна Яримович виготовила не тільки виставку журналу „Наше Життя” від початку його існування до сьогодні, але й також історію про перші спроби мати українську жіночу пресу в США. Поява журналу „Рання Зоря” у 1918 р. була першою спробою. Другою спробою був щомісячний журнал для національної освіти українського жіноцтва в Америці, орган СУА „Жіночий Світ”, видаваний і редагований Марусею Бек. Перше число цього журналу вийшло у травні 1933 р., де було подано інформацію про Голодомор в Україні. Ірена Чабан зробила нам приємну несподіванку і привезла перше число „Нашого Життя”, що допомогло нам на правду мати унікальну і вартісну виставку.



*Голова 56-го Відділу
Іванна Головата.*



Роксоляна Яримович виготовила виставку про перші спроби жіночої преси.



Доповідачі ювілейного вечора.

Після святкової вечері, підготованої нашими членками, була основна частина програми. Історію видання журналу розказували декілька союзниць. Перша доповідачка Роксоляна Яримович говорила про започаткування жіночої преси в Америці і про першу і відважну редакторку „Нашого Життя” Клавдію Олесницьку. Другу доповідь мала Надія Іванчук, яка коротко і цікаво змалювала багатобічну працю Олени Лотоцької. Христя Стецик розповіла про Лідію Бурачинську, яку вона знала особисто як свою вчительку від молодих літ. Неонілля Лехман представила англомовних редакторок „Нашого Життя” та їхні спроби започаткувати та продовжувати двомовність нашого журналу. Про Уляну Старосольську лірично розповідала Галина Король і підкреслила не тільки її редакторський, але також і письменницький талант.

Марія Наваринська представила і попросила до слова нашу гостю головну доповідачку нашого свята Ірену Чабан. Редактор „Нашого Життя” розказала нам про її довголітню працю та про важливу роль нашого журналу не тільки для членок СУА, але також для українського жіноцтва в США та для жіноцтва взагалі. Публіка подякувала пані Ірені гучними оплесками, а союзники вручили їй китицю квітів. Крім квітів, 56-й Відділ склав на руки редакторки 6,000 дол. Додатково пані Яра Ріпецька-Гельбіг склала 1,000 дол. на Пресовий Фонд у пам'ять батьків др-а Степана і Володимири Ріпецьких. Христя Лазор і Адріян Стецики з нагоди їхнього вінчання склали дарунок в сумі 700 дол. Також вручили 930 дол. з продажу цеглинок на Видавничий Фонд „Нашого Життя”.

Виступ доповідачок був переплетений музичними номерами: 12-літня Кароліна Борисенко заспівала дві пісні, а також співачка з України Руся Осауленко, яка прибула з союзницями з Маямі, збагатила нашу програму. Нам приємно було вітати голову Ірину Дзюбинську і союзниць 17-го Відділу з Маямі, а також Орисю Джансон і союзниць із Ст. Петербургу, які прибули на цю імпрезу, і вручили пожертви на журнал від своїх відділів на руки Ірени Чабан.

Програму закінчив хор нашого Відділу (диригувала Люба Інграм, піснями „Ой зацвіли фіялочки”, „Червоні маки”, „Україна” і „Contra Spem Spero”. У зв'язку з подіями в Україні хор і всі присутні заспівали національний славень.

З НАГОДИ СВЯТКУВАННЯ ЮВІЛЕЮ ЖУРНАЛУ „НАШЕ ЖИТТЯ” 56-им ВІДДІЛОМ СУА У НОРТ-ПОРТІ, ФЛ.

6,000 дол. – 56-ий Відділ СУА у Норт-Порті;

17-ий Відділ СУА у Маямі: по 100 дол. – 17-ий Відділ СУА, Українська Американська сеньйорська асоціація; по 50 дол. – Мирослава Тершаковець, Ірина Ракуш, Михайло Ковальчук, Люба Мартинюк, Оксана Пясецька, Ірина Дзюбинська; по 25 дол. – Ірена Трач, Ірена Куршан; 20 дол. – Броня Ковалевич; по 10 дол. – Марія Венгльовська, Наталія Гаврилів, Марійка Ковалевич. Разом 600 дол. Ірена Дзюбинська, голова Відділу.

Вітаємо журнал „Наше Життя” зі славним ювілеєм! З нагоди вінчання Христі Лазор і Адріяна Стецика замість дарунків складаємо на Пресовий Фонд журналу: по 200 дол. – Ю. і І. Хухри, Е. і С. Даріяни; по 100 дол. – д-р О. і О. Бедрії, Г. Поритко, А. і І. Сольчаники. Разом 700 дол.

Нашим дорогим приятелям Христі і Адріянові бажаємо щастя і всіх благ!

100 дол. – Управа і членки 124-го Відділу, Петербург, Фл.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

Екзекутива Союзу Українок Америки

„НАШЕ ЖИТТЯ” СВЯТКУЄ 60-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ



Комітет святкування ювілею.

*Перший ряд, ліворуч: Д. Мерл, Н. Дума, С. Косович, Н. Савчук, Р. Шуган, О. Дейнеко, Н. Лемішка.
Другий ряд, ліворуч: В. Дмитрик, Л. Закревська, А. Рак, Л. Гой, С. Семуцук.*

Неділя, 7 листопада 2004 р. В Українському народному домі Нью-Йорку численно зібралися союзнянки з родинами, духовенство, представники українських американських організацій, гості.

Голова Окружної Управи СУА Надія Савчук урочисто відкрила святкову церемонію, привітавши всіх присутніх зі славним ювілеєм журналу „Наше Життя”, а також представила гостя – д-ра богословія Бориса Гудзяка, ректора Українського Католицького університету у Львові.

Н. Савчук щиро подякувала всім добродіям за щедрі пожертви на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя” з нагоди його шістдесятиліття і запросила до ведення урочистої програми Стефанію Косович, голову Організаційного комітету.

С. Косович подякувала Всевишньому, що дав їй здоров'я і силу, подякувала членам Організаційного комітету за допомогу в підготовці цього великого свята, а всім присутнім в залі – за активну участь у відзначенні ювілею пресового органу Союзу Українок Америки.

Святкове слово виголосила Ірина Куровицька, голова СУА. Вона привітала Всечеснішого отця д-ра Бориса Гудзяка з України, владика Василя Лостена зі Стемфорду, пароха УКЦ св. Юра о. Вернарда Панчука, пароха УПЦ Всіх Святих о. Юрія Базилевського, президента

Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч” в Нью-Йорку д-ра Богдана Кекіша з дружиною Дарією, голову Дирекції Кредитівки інженера Мирослава Шмігеля з дружиною Надією, Почесних членок СУА, членок Головної Управи СУА, редакторів журналу „Наше Життя” Уляну Старосольську, Ірену Чабан та мовного редактора Льва Чабана.

Голова СУА відзначила постійну підтримку і допомогу, яку надавала всі ці роки нашому журналові Кредитівка „Самопоміч”. Без цієї допомоги не вийшло б з друку дуже цінне число „Нашого Життя” за листопад 2003 р., у якому поміщені цінні матеріали хроніки СУА про Голод 1932-33 рр. в Україні.

І. Куровицька повідомила, що у ювілейному році у журналі передруковуються цікаві матеріали з попередніх років, починаючи з 1944 р. Саме тоді союзнянки вперше отримали „Наше Життя”. Це був важкий час (союзнянки надавали велику матеріальну допомогу скитальцям в Європі), але не забували фінансово підтримувати свій журнал. „Сьогодні наш журнал скромний, а це одна з наших потреб. „Наше Життя” є візитівкою СУА, і ми мусимо про нього дбати” – відзначила голова СУА. Вона подякувала Наді Савчук, голові Округи Нью-Йорк, Організаційному комітетові і його голові С. Косович, голо-



Уляна Старосольська.

вам відділів Округи Нью-Йорк за те, що союзники цієї Округи США взяли на себе складне, але почесне завдання: організації відзначення 60-ліття журналу. Своїми пожертвами люди доказали, що цінять працю США. І. Куровицька від щирого серця подякувала Ользі Гнатейко, колишній редакторці журналу Улянці Старосольській, головному редакторові Ірені Чабан та мовному редакторові Левкові Чабану і вручила їм китиці квітів під дружні оплески присутніх.

Владика Василь Лостен привітав видавців журналу зі славним ювілеєм та побажав союзникам і надалі примножувати ті добрі справи, якими славиться США.

Ірена Чабан розповіла, що вперше в історії Українського жіночого руху найстарша самостійна жіноча організація святкує 60-ліття свого журналу. 1 січня 1944 р. в українські оселі прийшла скромна і невибаглива газетка. Як світла коляда, вона принесла чар-зілля рідної землі. З того часу і по сьогодні журнал „Наше Життя” є вісником добрих справ, речником нашої організації, другом і порадиником союзнок. Журнал радів і сумував разом зі своїм членством, провадив українську жінку шляхами праматері Батьківщини, вчив її історію, повідомляв про епохальні події в світі та про буденні справи скитальщини, допомагав долати всі труднощі, які несла на своїх тендітних плечах кожна українська дочка, дружина, мати І. Чабан розказала про ідею, різноманітність тематики та



Ірина Куровицька.

напрямні журналу, а на закінчення з усмішкою додала, що журнал „Наше Життя” уже впродовж 15 років є її життям.

Далі слідував виступ колишнього редактора журналу Уляни Старосольської, яка видавала журнал упродовж 14 років. Вона розказала, що кожного місяця збиралася Редакційна колегія і плянували матеріали до друку. Журнал підтримував тісний зв'язок з Україною, листувалися з дисидентами. У. Старосольська згадала про практичні рубрики, які велися в журналі, що допомагали жінкам у той час у веденні домашнього господарства, городництва, квітництва, куховарства, вихованні дітей. Передова стаття у кожному числі була написана на актуальну тему того часу. Леся Прадивус (127-ий Відділ США) подякувала пані Старосольській і подарувала китицю квітів, що присутні підтримали бурхливими оплесками.

Парох церкви св. Юра Вернард Панчук привітав союзнок з ювілеєм їхнього друкованого слова і провів молитву.

Відтак був поданий смачний обід, під час якого були зачитані імена присутніх у залі жертводавців на Пресовий Фонд журналу.

Після обіду о. Юрій Базилевський провів молитву і також привітав видавців журналу зі святом.

Владика Василь Лостен представив дорогого гостя ректора Українського Католицького університету о. д-ра Бориса Гудзяка і запросив його до слова.

Д-р Борис Гудзяк щиро привітав Союз Українок Америки з нагоди 60-ліття журналу „Наше Життя”. Він подякував редакторам, які упродовж 60 років двома мовами щомісяця виконували дуже складне завдання – створювали журнал. „Немає іншого українського журналу у діаспорі, який виходив би безперервно 60 років. Ось чому ми сьогодні святкуємо цей славний ювілей. Б. Гудзяк поділився спогадами свого дитинства, бо його мати також була союзнякою. В його дитячій уяві США був найбільшою організацією в світі. Пригадалися йому дитячі деклямації на літературних вечорах у маминому Відділі. Отець доктор згадав, як батьки посилали пожертви на стипендії до Бразилії, на Український Музей в Нью-Йорку. У домашній бібліотеці малий Борис бачив підшиті річники журналу „Наше Життя”, відчувалася у домі пошана до цього видання.

Борис Гудзяк висловив бажання отримувати „Наше Життя” в Українському Католицькому університеті у Львові, де виховуються молоді жінки. Він відзначив, що вперше за тисячолітню історію Християнства жінки в Україні дістають вищу освіту з богослов'я. „Українська жінка-богослов починає виходити на міжнародну арену”, – сказав о. ректор. Він висловив надію, що США в Америці і СУ в Україні передаватимуть з покоління в покоління

і гідно нести естафету добрих справ, якими славиться ця організація. „Нині вона потребує молодого покоління, яке органічно входить в громадську працю, яка базується на християнській етиці, на вартостях родини. Ця кропітка праця жінок в родині, в школі, в громадських організаціях приносить великий плід. І за це ми вам дякуємо”. Виступ д-ра Бориса Гудзяка був вислуханий з величезною увагою.

У мистецькій частині свята присутні насолоджувалися виступом солістки Лариси Магун-Гурин, яка виконала українські романси. Радісно вітали виступ Христинки Махно. Також привітав присутніх союзнячок зі святом чоловічий вокальний гурт, співаючи українські народні пісні. Отець Вернард Панчук розказав дотепну гумореску. Мистецьку програму вела Наталія Дума.

У заключному слові Н. Савчук відзначила величезну працю, яку провели членки Організаційного комітету. Вона ще раз подякувала С. Косович, Н. Думі, О. Дейнеко, Н. Лемішці, Л. Гой, Р. Шуган, А. Рак, Д. Мерл, О. Лопатинській, Л. Закревській, С. Семущак, В. Дмитрик і всім присутнім за шану і любов до нашого журналу. Дай Боже, щоб журнал „Наше Життя” відзначив своє 100-ліття!

Лідія Баб'юк, пресова референтка США
Округи Нью-Йорк.

З НАГОДИ СВЯТКУВАННЯ 60-ЛІТНЬОГО ЮВІЛЕЮ ЖУРНАЛУ „НАШЕ ЖИТТЯ” ОКРУГОЮ НЬЮ-ЙОРК СКЛАЛИ:

6,000 дол. – Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч” в Нью-Йорку, **2,000 дол.** – Володимир і Анна Раки; **по 1,000** – Владика Василь Лостен, Округна Управа Округу США в Нью-Йорку, 1-ий Відділ США в Нью-Йорку, 83-ій Відділ США в Нью-Йорку; **по 500 дол.** – Головна Управа США в Нью-Йорку, „Світличка” 83-го Відділу США в Нью-Йорку, Ярослав і Марія Томоруги, Н.Н., Іван і Ярослава Лучечки, 62-ий Відділ США у Гленспей, 119-ий Відділ США у Йонкерсі; Округна Управа Округу Нью-Джерсі, Ольга Гнатейко; **400 дол.** – 113-ий Відділ у Нью-Йорку, Богдан і Дарія Кекіші; **300 дол.** – Ярослава Білик, Лідія і Андрій Закревські; **по 250 дол.** – Володимира і Стефан Сливоцькі, Федеральна Кредитова Кооператива СУМА в Йонкерсі; **200 дол.** – Дмитро і Стефанія Косовичі, Юрій і Марія Штогрини, 21-ий Відділ США у Брукліні, Володимир і Анна Саф'яни; Мирослав і Надія Шмігелі; **170 дол.** – Павло і Люба Михалевичі; **150 дол.** – Українська Національна Федеральна Кредитова Кооператива, д-р Ірена Рогуцька, 82-ий Відділ США; **по 100 дол.** – Микола Галів, 89-ий Відділ США, Анна Натина, Любомир і Стефанія Гуменюки, Євген і Євгенія Івашкови, д-р Надія Кмета, Емілія Ройовська, Марта Ярош, Ольга і Володимир Дейнеки, Ірена і Лев Чабани, Леся Гой, Володимир і Лідія Магуни, Олімпія Роговська, Марія Федерко, Ізя і Славко Куровицькі, Марія Савицька, Анна Серант, Зенон і д-р Арета Подгородецька-Черник, Ольга Гной, Стефанія Семущак, Віра Шуль, Стефанія Савчук, Катерина Папуга, Дарія Рекуча, Ярослав і Катря Червоняки, Український народний дім у Нью-Йорку, Василь Сосяк, Мері Прессі, 86-ий Відділ США, 95-ий Відділ США, Дарія Степаняк, Іван Черняський, Маріянна Заяць (у пам'ять Ани Заяць), Іванна Мартинець; **65 дол.** – Олександра Кіршак; **по 50 дол.** – Світлана Чолган, Лена Микитич, Уляна Старосольська, Оксана Луцька (у пам'ять Оксани Щур), Іванна Мачай; **35 дол.** – Анна Король, Борис Галаган, Анна Вішка, Стефанія Білоус, Ольга Доманська, Єва Гарайда, Василь Никифорук, Марія Пазуняк; **по 30 дол.** – Олександра Юзенів, Ірена Стецьків; **по 25 дол.** – Варка Бачинська, Віра Кушнір, Маріянна Задояна, Оля Кулинич, Осип і Зінаїда Левицькі, Ірена Зелик; **по 5 дол.** – Наталія Коваль, Леся Крумшин. Разом **22,700 дол.**

З продажу „Цеглинок” 935 дол.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

Екзекутива США

ВІДЗНАЧЕННЯ 60-ЛІТНЬОГО ЮВІЛЕЮ „НАШОГО ЖИТТЯ” В ОКРУЗІ ОГАЙО

Невпізнанно змінилася домівка СУА 21 листопада 2004 р. Її заповнили стенди з мистецько розвішаними рушниками. Були між ними і старі, традиційні, що гідні музейної вітрини, і сучасні, які і тепер прикрашають українські домівки, як наша давня традиція. Куди не кинь оком – різні узори, різні кольори, різні техніки вишиття... Адже й представляли вони різні регіони України, бо така „географія” наших емігрантів. А за кількістю їх було рівно 60, бо знаменувало це число 60-літній ювілей нашого, єдиного на американському терені, українського жіночого журналу „Наше Життя”. Та й самі примірники журналу з різних років видання були розкладені на столі, щоб кожен міг переглянути їх і відчутти, наскільки вчасно і яскраво відображалися в них сучасні проблеми і історичне минуле, прагнення зберегти і на цьому материкау наші народні традиції, мистецтво, історію.

Саме такою виставкою відзначила славний ювілей журналу „Наше Життя” Округа Огайо. Звичайно, задалегідь складалася програма, збирали рушники, готували смачний частунок. Було ще й багато невидимої, але не менш важливої праці. До підготовки підключились всі, хто мав час і можливість.

За стародавнім нашим звичаєм короваем на вишитому рушникові Ліна Шедна привітала голову Округи Іванну Шкарупу і запросила виголосити вступне слово. У цьому вступному слові і було підкреслено саму мету виставки як способу відзначення славного ювілею нашого союзянського журналу та наведено приклади питань, що висвітлювались на його сторінках за роки існування.

Далі все йшло за сценарієм, складеним Оксаною Шараневич, вона ж підбрала і літературні вставки до доповіді про українські рушники. Доповідь підготувала і виголосила Ніна Сікора. Олена Хміляк при допомозі свого чоловіка Василя забезпечила музичну частину. Літературні вставки та вірші читала Ліна Шедна, Дарія Федорів та Лукія Гриців, яка була головою комісії, створеної для проведення цього свята. Мисткиня Дарія Кульчицька допомагала відібрати і художньо розмістити рушники на стендах. Солодке готувала Анна Кілярська, а з печивом допомагали всі, хто міг.

Не маю можливості переказати за порядком, як все відбувалося, бо часом найкраще бути і бачити все на власні очі. Адже український рушник – це не тільки наше минуле, він живе і тепер. Найкращим підтвердженням цього є вірш „Рушники” прочитаний на закінчення свята Дарцею Федорів.

Дістаю зі скрині рушники,
З тої синьої, котра старенька...
І стою на відстані сльози,
Стою на відстані свого серденька.
Руки гладять рожі, що на них,
А уста шепочуть: „З вами пам’ять”,
Пам’ять про всіх пращурів моїх,
Про всіх тих, хто вже давно не з нами.
З вами всі свята проходили в сім’ї
І ікони гарно прикрашались,
І ставали на рушник усі,
Що у шлюбі радісно єднались.
Я візьму один з тих рушників,
Простелю його перед собою,
Щоб мене він по життю повів
Мого роду стежкою святою.
Рушники ви мої, рушники,
Вас ще прабабуся вишивала.
Ви до мене з давнини прийшли,
Щоб свій рід вкраїнський пам’ятала...

Складений цей вірш 12-літньою Тетяною Полубко родом з села Добрівляни, що на Тернопільщині. Дівчинка стала сиротою, живе тепер з рідною бабусею в Чернівцях, навчається у 6-ій класі Чернівецької школи ч. 14. Вона є лавреаткою обласного туру Конкурсу знавців української мови, віршами відгукується на різні події шкільного і громадського життя. Союзянка Ляриса Музичка з Кентону опікується нею і ще двома сиротами. Саме їй і пересилає свої вірші Тетянка. Так її вірш „Рушники” і потрапив на наше свято. У цьому є щось символічне – наш вишиваний рушник живе і тепер, а вірш 12-літньої дівчинки з України, перед якою все майбутнє, ще попереду, є доказом цього...

Виставка пройшла гарно. Після закінчення головної частини заходу Лукія Гриців, що провадила його, подякувала всім гостям та учасникам і запросила до „солодкого” столу.



*Група союзнянок Округи Огайо, що приймали участь у проведенні виставки рушників.
Ліворуч: Ніна Сікора, Іванна Шкарупа, Олена Хміляк, Дарія Федорів, Ліна Шедна, біля трибуни Лукія Гриців.*

***При цій нагоді вся наша Округа вітає редакцію журналу „Наше Життя” з ювілеєм!
Хай і надалі журнал висвітлює наше союзнянське життя, розповідає про українські народні
традиції та звичаї і буде завжди з нами!***

Вітаємо редакцію з Різдом Христовим і бажаємо щасливого Нового Року!

Ніна Сікора, пресова референтка Округи.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ВІДДІЛІВ

83-й ВІДДІЛ СУА, Нью-Йорк

Загальні збори Відділу відбулися 9 грудня 2004 р.

Управу вибрано у такому складі: Ірена Чабан – голова Відділу, Рома Шуган – заступниця голови, Анна Саф’ян – кореспонденційна секретарка, Еліза Панчак – протоколярна секретарка, Ольга Гасцька – заступниця протоколярної секретарки, Ліда Закревська – скарбник.

Референтки: Оксана Лопатинська – організаційна, Ліда Андрусишин – культосвітня, Наталія Дума і Надія Савчук – імпрезові, Дарія Генза – виховна, Анна Рак – опікунка „Світлички”, Дарія Дроздовська – суспільної опіки, Олександр Юзенів – пресова, Марія Шепарович

– стипендійна, Ярослава Лучечко – музейна, Анастасія Гірняк – господарська, Леся Голука – архівар.

Контрольна комісія: Марта Данилюк (голова комісії), Марія Штогрин, Євгенія Івашків, Маріянна Могилин і Володимира Біланюк – члени.

Номінаційна комісія: Марта Данилюк, Катря Червоняк, Надія Кулинич.

Збори постановили скласти на допомогу „Майданові” в Києві – 1,000 дол, на „Молоко і булочку наймолодшим школярам України” – 1,000 дол.

Олександра Юзенів, пресова реф. Відділу.

Вельмишановні пресові референтки!

Дякуємо за ваші повідомлення про працю округ і відділів, які віддзеркалюють самовіддану працю нашої організації. Настає святковий час, коли в округах і відділах влаштовуватимуться різдвяні святкування. Просимо вчасно надсилати нам дописи про відбуті імпрези, оскільки вже у березні готуватимемо великодне число і не зможемо опублікувати запізнені дописи про зимові свята.

Просимо всі дописи надсилати не пізніше двох тижнів від дня відбуті імпрези.

Ред.

НА КОРИСТЬ МУЗЕЮ



*Членки 108-го Відділу США в Нью-Гейвені та гості Українського Музею в Нью-Йорку.
Перший ряд, ліворуч: Діонізія Брочинська, Ольга Гнатейко, Катря Червоняк, Рома Тібодо.*

У гарний соняшний день 10 жовтня 2004 р. союзнянки 108-го Відділу США у Нью-Гейвені приготували обід-бенефіс у залі церкви св. Михаїла. Прибуток призначили для новозбудованого Українського Музею в Нью-Йорку. Ідею цього обіду піддала референтка Суспільної опіки Ірена Гладка, яка була головою уже розв'язаного 66-го Відділу і часто влаштовувала такі заходи. Кожна членка Відділу внесла свою частку праці для цього обіду: прибиранням залі, печивом, закупами або допомогою в кухні.

В залі зібралося близько 75 гостей прихильників українського Музею. Програмою провадила музейна референтка Відділу Рома Тібодо. Вона привітала гостей та представила промовців свята голову Управи УМ Ольгу Гнатейко, та секретаря Управи УМ Катрю Червоняк. У своїй

обширній промові Ольга Гнатейко розказала про успіхи і перешкоди при будові Музею. Вона також підкреслила, яким важливим є кількість членства у Музеї, поскільки це дає можливість збирання коштів з різних установ.

Катря Червоняк зосередила свій виступ на висвітленні фінансової справи будови Музею.

Унаслідок запобігливості Роми Тібодо, під час обіду до Музею записалося одинадцять нових членів.

Заключне слово сказала заступниця голови Відділу Діонізія Брочинська. Вона вручила Олі Гнатейко чеки на 1,850 дол., з чого 1,000 дол. були пожертвою Відділу з приходу цього напрочуд вдалого заходу.

Надія Троян,
пресова референтка Відділу.

**ПРОСИМО НЕ ЗАБУВАТИ ПЕРЕДПЛАТИТИ
“НАШЕ ЖИТТЯ” В УКРАЇНУ!**

100-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ ЦЕЦИЛІ ДИБАЙЛО

Наша довголітня членка Цецилія Дибайло відсвяткувала своє 100-ліття 7 листопада 2004 р. в колі родини, приятелів і союзниць 65-го Відділу СУА, до якого вона належить.

Донька іменинниці Тирса Павляк і син Ярема Купчинський підготували цей урочистий день, і членки нашого Відділу прибули на свято. Для пані Дибайло була велика несподіванка, коли вона зайшла до залі, а ми всі гучно заспівали „Многая літа”.

Замість дарунків Т. Павляк просила скласти пожертви на Стипендійну акцію СУА.

Від нашого Відділу ювілятку вітала заступниця голови Марія Цісик і подарувала їй кошик з квітами. Таня Рішко вітала від Округи Нью-Джерзі і передала ювілярці грамоту По-

чесної членки Округи Нью-Джерзі.

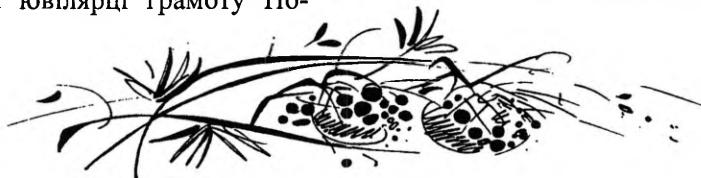
Несподіванкою була участь Почесної голови СУА Анни Кравчук, яка привітала Цецилію Дибайло та вручила їй відзначку 50-ліття членства СУА.

Нас гостили смачним обідом, а внучка пані Дибайло Меланія Купчинська-Гарісон і її трое діток грали на скрипках. Ми дякуємо їм за гарний концерт.

Роман Герус продеклямував два вірші, які написала пані Дибайло. Членки 4-го Відділу СУА прикрасили залю осінніми мотивами.

Укінці всі заспівали молитву.

Панкевич Тамара,
пресова референтка 65-го Відділу СУА.



МИСТЕЦЬКА ВИСТАВКА 12-го ВІДДІЛУ СУА

Як продовження осінніх зустрічей з громадою Клівленду жінки 12-го Відділу СУА з почуттям гордості вітали гостей та відвідувачів на мистецькій виставці, яка упродовж останніх років приносить новини української культури в образотворчому мистецтві нашого міста.

На виставці, яка відбулася 5-7 листопада, були представлені такі мистці:

Ярослава Геруляк (Нью-Йорк), твори з кераміки, базовані на зразках давньої української культури; Наталія Кармалюк (Вашінгтон), вироби з кераміки, виготовлені на зразках народної кераміки; Анатолій Коломиєць (Чикаго), картини-акварелі; Андрій Хомик (Конектикут), картини, мальовані на склі; Юрій Сай (Нью-Джерзі), картини з різьбою розмальовані на дереві, як дерев'яна скульптура і картини на полотні; Дарія Гуляк-Кульчицька, іконопис; Ольга Кох (Львів), графіка. Цікавими були скульптури з алебастру Анни Фаріон з Нью-Йорку.

Виставку відкрила заступниця голови Відділу Ліда Вирста, і щирими словами представляла твори мистців та разом з тим працю Відділу у напрямку поширення української культури в діаспорі.

Л. Вирста пригадала нашу першу виставку “там під банком” „невже під відкритим небом”, – подумала я, прочитавши ці рядки, а також тодішню зустріч з мистцем Яковом Гніздовським.

Роки пролетіли непомітно, літературні, музично-гумористичні вечори і виставки змінюють одне одного, а за ними стоїть самовіддана праця її учасниць, які почуваються молодшими на усіх своїх заходах.

Виставка тривала три дні, для громади принесла багато задоволення, а для Відділу – фінансовий успіх, який плянуємо використати на наші добродійні цілі і цілі СУА. До нових зустрічей!

Дарія Марціновська-Семків,
пресова референтка Відділу.

* * *

Шановна пані редактор!

Користаючися з нагоди, щиро вітаємо Вас, членок Вашого Відділу і редакційну Колегію журналу “Наше Життя” з Різдвяними святами і Новим Роком!

Управа і членки 12-го Відділу СУА.

„ВИШИВАНІ ВЕЧОРНИЦІ” 27-го ВІДДІЛУ ім. ОЛЬГИ БАСАРАБ, Пітсбург, Па.

28 серпня 2004 р. в готелі „Голідей Ін.” у м. Грінтрі, Па., відбувся величавий вечір “Вишивані вечорниці” з участю українських дебютанток. Цей традиційний вже у нашому Відділі вечір відкрила його голова Марійка Заліщук. Вона привітала численних гостей. Вести програмою вечора М. Заліщук запросила Любу Глутковську та Анну Конецьку. Під звуки популярної оркестри “Львів’яни” наші красуні в чудових вечірніх сукнях входили зі своїми родичами до залі, де на них чекали їхні супроводжуючі.

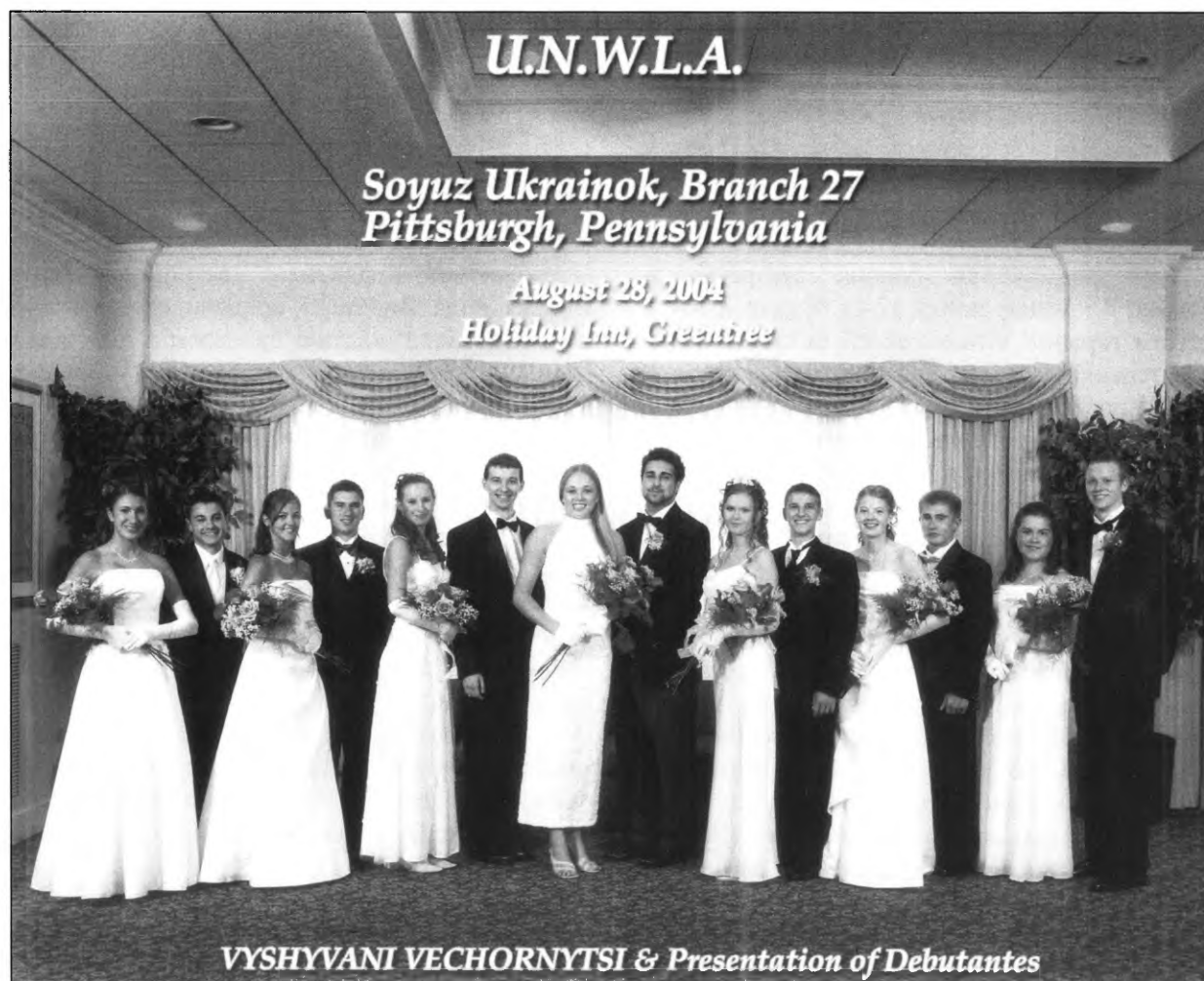
Кожну пару вітали Л. Глутковська і А. Конецька, представляли їх двома мовами, під-

креслюючи їхню активність у студентському і суспільному житті. Це була надзвичайно урочиста хвилинка вечора.

Після смачної вечері гості весело забавлялися під звуки оркестри “Львів’яни”.

Успішний вечір “Вишивані вечорниці” – це велика заслуга Управи 27-го Відділу та Українського радіовисилання під керівництвом Михайла Комічака і Л. Глутковської, яка підготувала вечір на професійному рівні.

Іванна Старощак,
пресова референтка Відділу.



ДОБРОДІЙСТВО

ФОНД СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ СУА

ПОЖЕРТВИ У ЖОВТНІ 2004 р.

У світлу пам'ять моєї товаришки **Олі Буртик** на потреби Суспільної Опіки складаю **50 дол.** (через 47-ий Відділ СУА). Родини висловлюю сердечні співчуття.
Ірена Гафткович.

У пам'ять бл. п. **Мирона Лучанка** сиротам в Україні (через 47-ий Відділ СУА) склали: **30 дол.** – Анастасія Лучанко; **по 25 дол.** – Тетяна Шутер, Микола і Марія Лилаки; **по 20 дол.** – Іван Свистун, Марія Кахникевич; **15 дол.** – Петро і Марія Лещишини; **по 10 дол.** – Іванна Мартинець, Ірина Руснак, Євген і Олена Лилаки, Марія Сипняк, Люба Білозір, Ольга Червінська, Іван і Катерина Лялюки, Дарія Лесів, Аріядна Лапичак-Бах, Анна Чорнобиль, Катерина Лялька, Іван і Надія Лучанки, Емілія Адамчук, Богдан і Галина Снігурі, Люба Домбчевська. **Разом 285 дол.**

У пам'ять подруги **Анни Коваль**, яка проживала в Англії, сиротам в Україні **20 дол.** склала **Ольга Червінська** (через 47-ий Відділ СУА).

Марія Лилак, голова 47-го Відділу СУА.
Дора Сторожинська, секретар Відділу.

Згідно з рішенням членок, 12-ий Відділ СУА у Клівленді, Ог., на допомогу сиротам і “Бабусям” в Україні склав **600 дол.**

Дарія Федорів, голова Відділу.
Рома Мирман, скарбник.

“Бабусям” і сиротам в Україні **150 дол.** склали вільна членка СУА **Дарія і д-р Ігор Витвицькі.**

У імені найдорожчої онуки Стефці, яка закінчила школу, **Мирослава Тершаковець** склала **100 дол.** сиротам в Україні.

У світлу пам'ять найдорожчих матерів бл. п. **Стефанії Зварун** і бл. п. **Марії Музички** на допомогу “Бабусям” в Україні д-р **Ярослав** і **Ляриса Музички** склали **100 дол.** (через 33-ій Відділ СУА).

Лукія Медицька, скарбник Відділу.

На допомогу “Бабусям” і сиротам в Україні 113-ий Відділ СУА у Нью-Йорку склав **200 дол.**

Дарія Мерл, голова Відділу.

На допомогу “Бабусям” в Україні **Емілія Реннер** склала **30 дол.**, **Зоя Турчин** – **25 дол.** **Разом 55 дол.** (через 89-ий Відділ СУА).

Меланія Кокорудз, реф. Суспільної опіки Відділу.

Щиро дякую 33-му Відділові СУА у Пармі, Ог. за влаштування святкування 95-ліття мого народження. З цієї нагоди на допомогу “Бабусям” складаю **25 дол.** (через 33-ій Відділ СУА). **Мирослава Гук.**

На допомогу “Бабусям” в Україні **Софія Барусевич** склала **10 дол.** (через 56-ий Відділ СУА).

Зоя Филипович, скарбник.

ФОНД ЧОРНОБИЛЯ СУА

У пам'ять дорогої **Мами бл. п. Музи Желавської** на медичну допомогу дітям в Україні **Валентина Ілук** склала **50 дол.** (через 83-ій Відділ СУА).

У світлу пам'ять бл. п. **Музи Желавської**, мами **Валентини Ілук**, на лікування дітей в Україні **25 дол.** склали (через 83-ій Відділ СУА) **Лідія і Андрій Закревські.**

МОЛОКЕ І БУЛОЧКА НАЙМОЛОДШИМ ШКОЛЯРАМ УКРАЇНИ

На сніданки школярам в Україні **850 дол.** склали Управа і членки 12-го Відділу СУА у Клівленді, Ог.

Дарія Федорів, голова Відділу.
Рома Мирман, скарбник.

У світлу пам'ять бл. п. **Анастасії Озимко** на сніданки дітям в Україні (через 103-ій Відділ СУА) склали: **по 100 дол.** – П. і В. Шпачинські, Н. Грещук, Д. Оріховська; **по 50 дол.** – І. Шпачинський, М. і В. Ільницькі, М. і О. Поліщуки; **40 дол.** – І. і А. Микичі; **по 25 дол.** – М. Сідляк, Б. і Х. Подолоуки; **по 20 дол.** – М. і Д. Возняки, М. і Д. Мазурі, I. Korobanics. **Разом 600 дол.**

Христина Подолук, голова 103-го Відділу СУА.

На сніданки дітям в Україні **100 дол.** склав 113-ий Відділ СУА.

Дарія Мерл, голова Відділу.

У світлу пам'ять бл. п. д-ра **З. і св. п. М. Залізників** на сніданки школярам в Україні **30 дол.** склала **Марія Крижанівська.**

У світлу пам'ять бл. п. **Карла Маньківського** на сніданки школярам в Україні **20 дол.** склала **Марія Крижанівська.**

На сніданки школярам в Україні **25 дол.** склала **Євгенія Балабан.**

У світлу пам'ять **Ірени Гавур (Круцько)**, товаришки зі шкільних років, на сніданки школярам в Україні **25 дол.** склала **Софія Соколишин.**

На сніданки школярам в Україні **20 дол.** склала **Марія Савицька** (через 1-ий Відділ СУА).

Стефанія Гуменюк, скарбник Відділу.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

Варка Бачинська, реф. Суспільної опіки СУА.

Роман ЗАВАДОВИЧ

ЯРОСЛАВ МУДРИЙ

Мудрий княже Ярославе,
Свого батька гідний сину,
Ти підніс до сили, слави,
До могуття батьківщину.

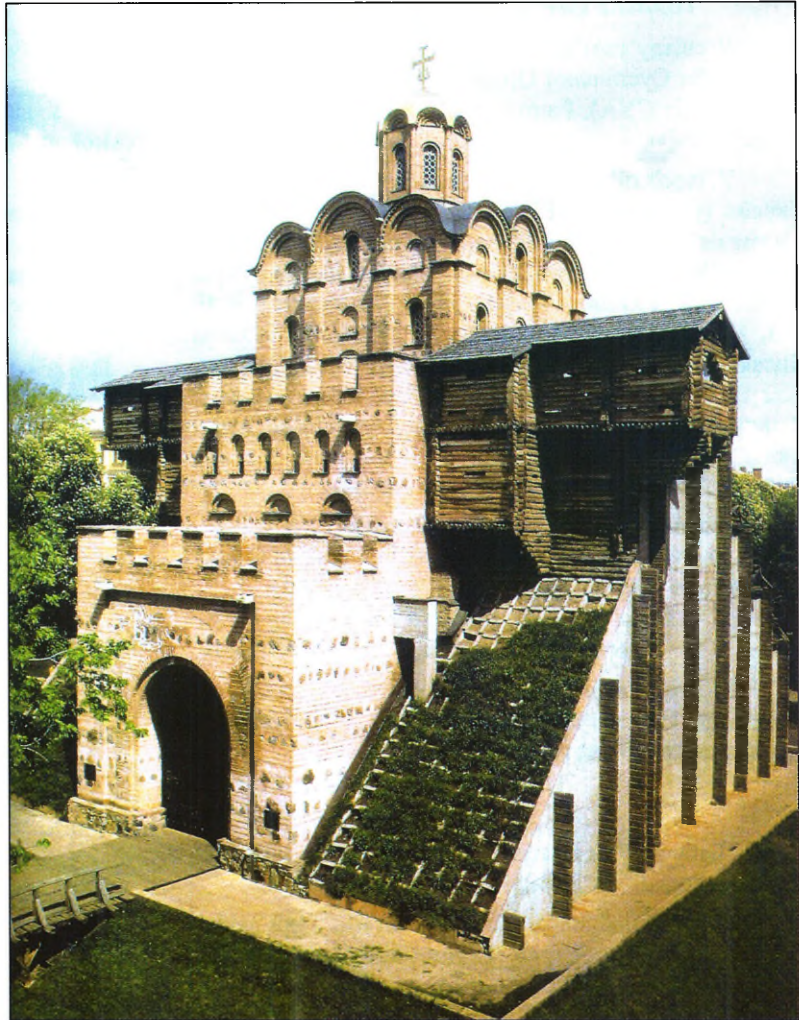
Скрізь з пошаною по світі
Твоє ймення споминали,
Королі, князі, вельможі
В тебе ласки забігали.

Бо між ними, між усіми
Ти найбільшу мав державу,
Тож літала світом вістка
Про могутність Ярослава...

Пильнував ти, Ярославе,
Щоб жили по правді люди,
Щоб законом справедливим
Їх твої судили суди.

І про те подбав ти, княже,
Щоб коштовним самоцвітом,
Прибраний увесь, багатий,
Блиснув Київ перед світом.

Ти здвигнув собор Софії
З каменю і срібла злота,
Ще й тепер про тую славу
Мріють Золоті Ворота.



Україна. Київ. Золоті Ворота – пам'ятка архітектури XI ст.
(відновлено в 2000 р.)

Леся ХРАПЛИВА

ПОБАЖАННЯ ГОСПОДАРЯМ ПРИ КОЛЯДІ

З Різдвом Христовим та з добром усім,
Прийміть, господарю, колядників у дім.

А ми за давнім батьківським звичаєм

Заколядуємо та щастя побажаєм.

На Рік Новий засіємо вам ниву,

Щоб хліб зростав і ви були щасливі,

Щоб у віконце в кожен день-годину

Світила Божа зірка з України.



СНІЖИНКИ

Білесенькі сніжиночки,
Вродились ми з води;
Легенькі, як пушиночки,
Спустились ми сюди.



Ми хмарою носилися
Від подиху зими,
І весело крутилися
Метелицею ми.

Тепер ми хочем спатоньки,
Як дітоньки малі,
І линемо до матінки –
До любої землі.



Але вітрець буйнесенький
Жене та крутить нас.
Не дми, не дми, дурнесенький,
Бо вже нам спати час.

Матуся наша рідная
Холодна і суха,
Бо дуже змерзла, бідная,
Вона без кожуха.



Отож її нагріємо,
Устелимо сніжком.
Мов ковдрою, накриємо
Легесеньким пушком.



Нехай зимою злючою
Вона спочине в сні,
Щоб зеленню пахучою
Прибратись навесні.



Щоб з ниви колосистої
Був добрий урожай, –
Щоб долі променистої
Зазнав наш рідний край!

Іван СВІТЛИЧНИЙ

БЕЗКОНЕЧНИК

Кури в полі сіють просо,
Як заведено давно.
А півні те просо косять
Решетують на пшоно.
Із пшоно наварять каші
Жовторотій дітлашні...
Виростуть курчата наші,
Стануть кури та півні –
І почнеться все спочатку
Все спочатку по порядку:
Кури сіятимуть просо,
Як заведено давно,
А півні те просо скосять,
Зрешетують на пшоно.
Із пшоно наварять каші
Жовторотій дітлашні,
Виростуть курчата наші,
Стануть кури та півні –
І почнеться все спочатку,
Все спочатку по порядку...



“Півнік”, Андрій Пікуш, Петринівка.

60-ліття ЖУРНАЛУ „НАШЕ ЖИТТЯ”

З нагоди 60-ліття журналу „Наше Життя” складаю 100 дол. на Пресовий Фонд.

Тамара Стадниченко.

Щоб допомогти надалі видавати журнал „Наше Життя” складаємо 100 дол. з нагоди його 60-літнього ювілею. 115-ий Відділ СУА у Дітройті.

Елисавета Кучер, голова Відділу.

Леся Болді, секретар.

Вітаю видавців журналу „Наше Життя” з 60-літнім ювілеєм. З цієї нагоди складаю 50 дол. на Пресовий Фонд.

Надія Бігун.

З нагоди 50-ліття подружжя Богдани і Євгена Михайловичів складаю 50 дол. на Пресовий Фонд з нагоди 60-ліття журналу.

Люба Гуралечко.

З РІЗНИХ НАГОД

Складаю 25 дол. на Пресовий Фонд журналу.

І. Воловчук.

З вдячності друзям за співчуття у моєму горі – смерті брата Нестора Ходновського – складаю 25 дол. на Пресовий Фонд „Нашого Життя”.

Олександра Ошудляк.

Замість квітів у пам’ять бл. п. Богдана Прядки складаю 50 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”.

Люба Гуралечко.

Складаю 10 дол. на Пресовий Фонд журналу.

Віліям Никорчук.

Замість квітів на могилу моєї матері бл. п. **Емілії Панасюк** складаю 25 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”.

Надія Гафткович, Нью-Джерзі.

Замість квітів на могилу довголітньої членки і колишньої голови 11-го Відділу СУА у Трентоні бл. п. **Емілії Панасюк** складаємо 25 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”. Родині висловлюємо щирі співчуття.

Мирося Глушок, референтка Суспільної опіки 19-го Відділу у Трентоні.

У світлу пам’ять дорогої бл. п. **Емілії Панасюк** складаю 25 дол. на Пресовий Фонд нашого журналу.

Дарія Самогулка.

З нагоди 90-ліття **Ірени Кашубинської** складаю 200 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”.

Ольга Смулка (кузинка) з родиною.

У пам’ять бл. п. **Богдана Гаменського** на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя” складаємо: 25 дол. – **Стефан Кецик**, 30 дол. – **Єва Сачарук**.

Замість квітів на могилу бл. п. **Пелагії Ковалик**, матері нашої референтки Суспільної опіки **Ірини Бурди**, складаємо 50 дол. на Пресовий Фонд журналу. Родині висловлюємо сердечні співчуття.

Управа та членки 97-го Відділу СУА у Боффало, Н.-Й.

Замість квітів на могилу бл. п. **Станіслави Гайди** складаю 25 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”. Родині висловлюю щирі співчуття.

Олена Папіж.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ У НЬЮ-ЙОРКУ

ЛИСТОПАД 2004 р.

ТРИВАЛИЙ ФОНД

На новостворений Меморіальний Фонд ім. **Оксани Комановської** склали: по 150 дол. – **Михайло Комановський, Меланія Банах**; по 100 дол. – **Тит і Софія Геврики, Марія Захаріясевиц, Борис і Дзвінка Захарчуки, Оксана Ісаїв, Віктор і Анна Літкевичі, Євген і Наталія Луцєви, Зєня Черник, Марта Шиприкєвич і Роман Волчук, Лев і Ірена Кушнірі**; по 50 дол. – **Мирон і Славомира Біласи, Ірина Бучковська, Маріянна і Вікторія Вакуловські, д-р Лариса Заїка, Данило і Ксєня Захарчуки, Роман Канюка, Орєст і Оксана Кузьми, Михайло і Ольга Мочули, Юрій і Патриція Савчаки, Юрій і Марія Українські, Дарія Федак, Адриян і Карєн Шуки**; 35 дол. – **Мира Новаківська-Волошин**; по 25 дол. – **Роман і Віра Андрейчики, Лідія Бук, Люба Гуралєчко, Петро Гурський,**

Оксана Коропєцька, Іванна Луцишин, Стефан і Анна Макухи, Оксана Мандибур, Тарас і Ірена Новосівські, Ірена Плис, Іван і Надія Савчуки; по 20 дол. – **Рося Гарасимович, Микола і Марія Касіяни, Володимир Кузик**; 15 дол. – **Богдана Ярошевиц.**

ПОЖЕРТВИ

По 100 дол. – **Adriana & Hal Malone, Терєса Бєнь, Василь Грегорович, Люба Шєремєта, Марія Шєпарович**; 50 дол. – **Петро Світницький**, 40 дол. – **Тамара Кнегєнецька**; 25 дол. – **Анна Бойчук**, по 15 дол. – **Ірена Воробєць, Ольга Кондратюк**; по 10 дол. – **Лідія Оєєжинська, Євген і Ольга Морози, Теодозія Когут, Іванна Пилипчак, Маріянна Задояна, Ольга Федунєць**; 5 дол. – **Катєрина Комарницька.**

(Продовження в наст. числі.)

ЩИРО ДЯКУЄМО ЗА ПІДТРИМКУ!

Управа і адміністрація УМ.

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ПОЧЕСНА ГОЛОВА СУА
Анна Кравчук

Ірина Куровицька — голова СУА

ЕКЗЕКУТИВА

Марія Томоруг
Софія Геврик

Оксана Фаріон

Мотря Восвідка-Слоневська

Марта Данилюк
Христина Ярема
Надія Цвях
Меланія Грибович
Катерина Немира
Марта Богачевська-Хом'як
Ірина Стецьків

РЕФЕРЕНТУРИ

Варка Бачинська
Катерина Івасишин
Марія Пазуняк
Марія Полянська
Ольга Тритяк
Лариса Мельник-Диржка

— 1-ша заступниця голови
— 2-га заступниця голови для справ організаційних
— 3-тя заступниця голови для справ культури
— 4-та заступниця голови для справ зв'язків
— протоколярна секретарка
— англомовна секретарка
— фінансова секретарка
— скарбник
— для справ преси
— вільний член
— вільний член

— суспільної опіки
— виховна
— музейна
— стипендій
— архівальна
— екології

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Лідія Казевич
Христина Хомин-Іжак
Надія Савчук
Марта Стасюк
Катерина Воловодюк
Іванна Шкарупа
Любомира Калін
Діонізія Брочинська
Маріянна Заяць
Уляна Глинська

— Дітройт
— Філадельфія
— Нью-Йорк
— Північний Нью-Йорк
— Нью-Джерзі
— Огайо
— Чикаго
— Нова Англія
— Центральний Нью-Йорк
— зв'язкова віддалених відділів

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Іванна Ратич
Лідія Закревська
Надія Шмігель
Рената Заяць
Христина Мельник

— голова
— член
— член
— заступниця
— заступниця

Оксана Скипакевич Ксенос — парламентарист

Ірена Чабан — головний редактор журналу "Наше Життя"
Тамара Стадниченко — редактор англомовної частини журналу

THE NATIONAL BOARD OF THE UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

HONORARY PRESIDENT
Anna Krawczuk

Iryna Kurowyckyj — President

EXECUTIVE COMMITTEE

Maria Tomorug
Sophia Hewryk
Oxana Farion
Motria Voyevodka-Slonievsky
Marta Danyluk
Christina M. Jarema
Melania Hrybowych
Nadia Cwiach
Kateryna Nemyra
Martha Bohachevsky-Chomiak
Irena Stecki

— 1-st Vice President
— 2nd VP — Membership
— 3rd VP — Culture
— 4th VP — Public Relations
— Recording Secretary
— Corresponding Secretary (engl.)
— Treasurer
— Financial Secretary
— Press
— Member-at-Large
— Member-at-Large

STANDING COMMITTEES

Barbara Bachynsky
Katherine Iwasyshyn
Maria Pazuniak

Maria Polanskyj
Olga Trytyak
Larysa Melnyk Dyrszka

— Social Welfare Chairwoman
— Education Chairwomen
— Art/Museum Chairwoman
— Scholarship/Student Sponsorship Program Chairwoman
— Archives Chairwoman
— Ecology Chairwoman

REGIONAL COUNCILS

Lydia Kazewych
Christine Chomyn-Izak
Nadia Sawczuk
Martha Stasiuk
Kateryna Wolowodiuk
Iwanna Shkarupa
Lubomyra Kalin
Dionisia Brochynsky
Mary-Ann Zajac
Uljana Hlynsky

— Detroit
— Philadelphia
— New York City
— New York - North
— New Jersey
— Ohio
— Chicago
— New England
— New York - Central
— Liaison for Branches-at-Large

AUDITING COMMITTEE

Joanna Ratyck
Lidia Zakrewsky
Nadia Shmigel
Renata A. Zajac
Christine Melnyk

— Chairwoman
— Member
— Member
— Alternate
— Alternate

Oksana Skypakewych Xenos — Parliamentarian

Ірена Чабан — Editor-in-Chief "Our Life"
Тамара Стадниченко — English editor "Our Life"

КАНЦЕЛЯРІЯ СУА / UNWLA Inc. HEADQUARTERS:

Електронна пошта / e-mail: unwla@unwla.org
Website: www.unwla.org

203 Second Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 533-4646; Fax: (212) 533-5237

Адміністратор бюро — **Наталія Дума**
Office administrator — **Natalia Duma**

Години урядування: від 10:00 до 4:00 по пол.

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА / UNWLA Inc. SCHOLARSHIP PROGRAM:

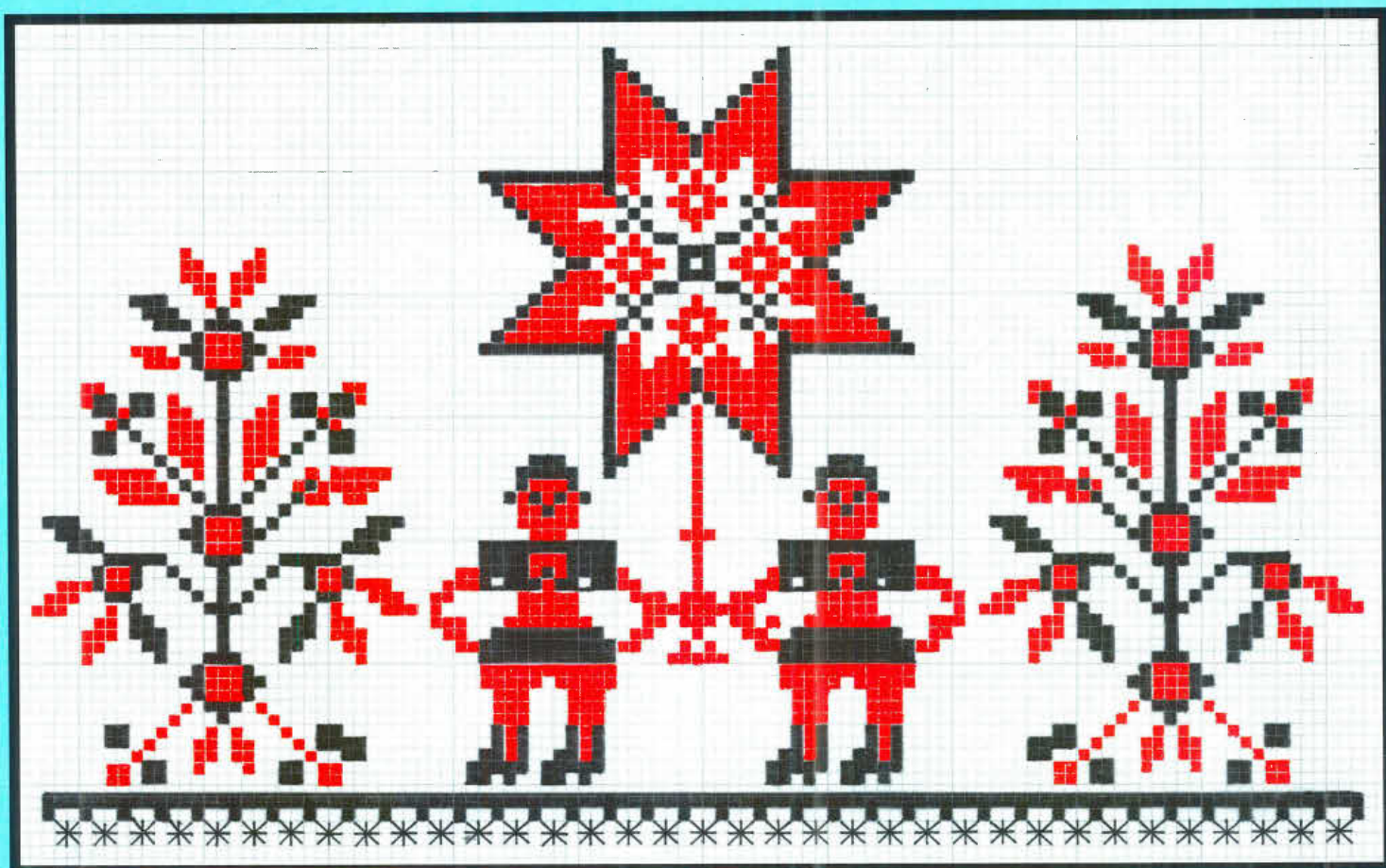
171 Main Street, P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Tel.: (732) 441-9530; Fax: (732) 441-9377
Maria Polanskyj, Chair

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM:

203 Second Avenue, New York, NY 10003
(212) 228-0110 Fax (212) 228-1947

E-mail: info@ukrainianmuseum.org

Website: www.ukrainianmuseum.org



Орнамент з рушника "Коляда", Холмщина, початок XX ст.
Вишивати червоними (ч. 321) і чорними нитками ДМС.
Із колекції Зеновії Краковецької.